

வெள்ளம்

மீலை: 23
செப்டம்பர்: 1995

விஞ்ஞலபீபலிகள் கலை. பண்பாட்டுக் கழகம்

- தலீழீழத் தேசியத் தலைவர்
- மாலிகா
- சாந்தன் - நேர்காணல்
- கல்வயல் வே. குமாரசாமி

- ந. கிருஸ்ணசிங்கம்
- சு. சங்கிலி குமாரன்
- மயன் | 2
- தாமரைச் செல்வி

- அடேல் ஆன்
- நா. பாஸ்கரன்
- சி. சதாசிவன்
- ப. புஷ்பரட்ணம்

● இணுவையூர் சிதம்பரதிருச்செந்தீராதன் ●

சுத்தம் சுகம் தநம் சிக்கனமே சிறந்த செல்வம்

உங்கள் வேலைப் பழகைவ நீக்கி
பூரண ஒத்துழைப்பை நல்குகின்றோம்.

மாவு, மிளகாய், தானியங்கள்
நெல், குரக்கன்

அனைத்தும் திரிதகா, அரைத்து உடைத்து
உடனுக்குடன் கொடுக்கிறோம்

உடனே விரையுங்கள்:-

✿ நியூ குமரன் சிறைன்டிங் மில் ✿
சங்கரத்தை வீதி, அரசடி, நவாலி, மானிப்பாய்.

பாமிருக்கப் பயமேன்?

சின்னஞ் சிறுகுகளின் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும்

இனிப்பான - கேக்
சுஸ்கட்
கல்பணிஸ்
பட்டர் ரஸ்க்

கவை ததும்பும் - பாண்
பணிஸ்
பட்டர் பாண்

அத்துடன் உடன் ஓடர்கள் கவனிக்கப்படும்

உங்கள் கவனத்திற்கு...

✿ முருகன் வெதுப்பகம் ✿

துணைவிச் சந்தி, சங்கரத்தை.

வெளிச்சம்

கலை, இலக்கிய சமூக இதழ்

வெளியீடு:

விடுதலைப் புலிகள்

கலை, பண்பாட்டுக் கழகம்

உருவாக்கம்:

ஆசிரியர் குழு

ஒவியங்கள்:

தயா, கோபாலி

அச்சு:

ம. மரியதாஸ்

இதழமைப்பு:

இணுவையூர்

சிதம்பரதிருச்செந்திநாதன்

தொடர்புக்கு:

“வெளிச்சம்”

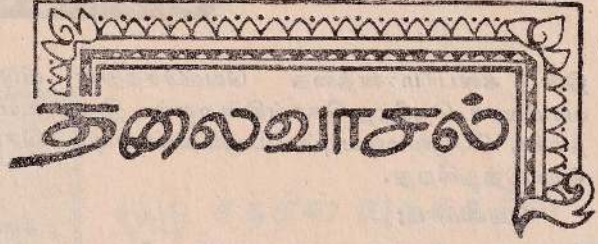
விடுதலைப் புலிகள்

கலை, பண்பாட்டுக்கழகம்,

நடுவப்பணியகம்,

கோண்டாவில்,

தமிழீழம்.

இதழ்: 36

சித்திரை: 1995

இந்த இதழ் வெளிச்சத்தின் முப்பத்தாறாவது இதழாகும். இன்னும் நான்கு மாதங்களில் வெளிச்சம் ஐந்து வயதில் எட்டிக்கால் வைக்கப்போகிறது. தமிழீழத்தின் கலை, இலக்கிய இதழ்களின் வரலாற்றில் வெளிச்சம் தன் ஒவ்வொரு இதழ் மூலமும் ஆழமாகவும், அழியாத சுவடாகவும் பதிவை ஏற்படுத்தி வருகிறது. வெளிச்சத்தின் முதலாவது இதழ் வெளி வந்த போது எமது தேசியத் தலைவர் கூறிய “தொடர்ந்து முன்னேறுங்கள் இலக்கைத் தொடுவீர்கள்” என்ற வாழ்த்து வாசகம் இன்றும் எம் செவிகளில் எதிரொலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அன்று வாழ்த்துக் கூறியதுடன் மட்டுமல்லாது தொடர்ந்தும் வெளிச்சத்தின் வேர்களில் நீர்தெளித்துப் பெருவீருட்சமாகி விழுதெறிவதற்கு பக்கத்துணையாகிப் பலம் தந்து கொண்டிருக்கின்றார். அந்தப்பெரு நெருப்பின் வெளிச்சத்தில் இந்த வெளிச்சம் ஒளி பெற்றுச் சுடர்கிறது என்பதே உண்மை.

இன்று தமிழர்கள் வாழும் பூமிப்பந்தின் புள்ளிகளெங்கும் வெளிச்சத்தில் வெளியாகும் படைப்புக்கள் பலவும் பெருமை யுடன் மறுபிரசுரமாகின்றன. எம் மண்ணின் கலைஞர்கள், இலக்கியகர்த்தாக்கள் வெளிச்சம் வாயிலாக உலகெங்கும் அறியப்படும்வாய்ப்பைப் பெறுகின்றனர். புலம்பெயர்ந்து எம்மக்கள் வாழும் இடமெங்கும் எங்கள் தாயகம் சுமந்திருக்கும் விடுதலை உணர்வை, நாங்கள் உயிர்விலை கொடுத்து வாங்க நினைக்கும் உன்னதமான சுதந்திர பூமியின் கட்டுமானத்

18-4-1995

யாழ்ப்பாணம்

தின் கனபரிமானத்தை வெளிச்சத்தின் வாயிலாக தெரிந்து கொள்கின்றனர். இது நமக்கு பெருமையையும் பேருவகையையும் ஏற்படுத்துகிறது.

வெளிச்சம்;

இங்கே தெம்பிழந்து தூங்கும் தமிழனை பள்ளியெழுச்சி பாடித்தட்டியெழுப்புகிறது. போராட்டமே வாழ்வு தரும், போராட்டமே விடிவு தரும் என்று சொல்லிச் சொல்லி இளையதலைமுறையை செருக்களம் அனுப்பி வைக்கிறது.

நானாவரும் சந்ததிக்கு உன்முந்தையர் உனக்குச் சுதந்திரம் வாங்கித் தருவதற்கு என்ன விலை கொடுத்தார்கள் தெரியுமா? என்று சொல்லிவைக்கும் செப்பேடு ஆகிறது.

நானைய தமிழனின் வாழ்வை, வரலாற்றை, கலைகளை, இலக்கியத்தை, பண்பாட்டு விழுமியங்களை வீரத்தை,

விடுதலையை ஈழத்தமிழனே எடுத்து உயர்த்திவைப்பான் என்பதை உரத்துச் சொல்லி வைக்கிறது.

தமிழிலக்கியத்தின் அதிக உச்ச விளைச்சலை தமிழீழமே அறுவடை செய்யும் என்பதை வெளிச்சம் கோடிட்டுக் காட்டி வருகிறது. தமிழீழம் விடுதலை அடைந்தது என்ற செய்தியை வெளிச்சம் தலையங்கம் எழுதும் நாள்வரையும் அதற்குப்பின்பும் வெளிச்சம் தொடர்ந்தும் வெளிவரும். அந்த நன்னம்பிக்கையை எம்படைப்பாளிகளும் வாசகராகிய நீங்களும் தரும் உற்சாக ஒத்துழைப்பின் மூலமாக அறிந்து கொண்டோம்.

நன்றி.

எல்லோரும் ஒன்று பட்டு உழைப்போம். வெளிச்சத்தின் இலக்கு எவரும் தொடமுடியாத தொடுவானம் அல்ல. எட்டிநடந்தால் தொட்டுவிடும் தூரத்திலேயே இருக்கிறது. எட்டி நடப்போம் இலக்கு நம்வசமாகும். □□

அன்னை பூபதியின் ஏழாமாண்டு நினைவாக

அன்னை பூபதி

யின்னி மறைந்த பெண்ணின் பெயரல்லவ
எம்மண்ணின் விடுதலை ஜீவனை
கொண்டு குடித்து விடத் துடிக்கும்
அந்நிய நாடொன்றின்
மேலாதிக்கத்தின் காலூன்றலுக்கு
எதிராக எழுந்த புயலின் புது நாமம்.
வென்று நினைத்துவிட்ட வீரவரலாறு.
காலம் காலமாக
எமமைக் கைபிடித்து நகர்த்தி
இங்கே வரலும் தாயொருத்தி.
பூபதி அம்மாவின் நினைவை
தினம் தினம் கொட்டு
பொட்டு வைத்துக் கொள்வோம்.

— வெளிச்சம்.

தமிழீழத் தேசியத் தலைவர்
திரு. வே. பிரபாகரன் அவர்கள்

ஒருபுறம் யுத்தத்தைத் தீவிரப்படுத்திக் கொண்டு, மறுபுறம் சமாதானப்பேச்சுகளை நடத்தி, புலிகளிடம் நெருக்குதல் போட்டு ஒரு தீர்வைத் திணித்துவிடலாம் என சிங்கள அரசு எண்ணுகிறது. போரும், பேச்சும் என்ற இந்த இரட்டைவேட அணுகுமுறையை எமது விடுதலை இயக்கம் ஒரு பொழுதும் ஏற்றுக்கொள்ளப் போவதில்லை. தமிழீழ மண்மீது பெரும் ஆக்கிரமிப்பு நடத்தப்பட்டு, தமிழ்மக்கள் பெருந்தொகையில் கொன்று குவிக்கப்பட்டால் நாம் திறந்து வைத்திருக்கும் சமாதானக் கதவு மூடப்பட்டுவிடும் என்பதைத் தெட்டத்தெளிவாகக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஒரு சக்திய யுத்தத்தில்

தர்மமே வெற்றி

கொள்ளும்

நாம் சமாதான மார்க்கத்திற்கு விரோதிகள் அல்லர். ஆனால் சமாதான அணுகுமுறை என்பது எமது மக்களின் உரிமைகளையும் நலன்களையும் விட்டுக்கொடுக்கும் விவகாரம் அல்ல. எனினும் எமது மக்களின் உரிமையை வென்றெடுக்கமுடியுமானால், எமது மக்களின் நலன்களைப் பேணிப்பாதுகாக்க முடியுமானால் சமாதான வழிமுறையை நாம் தழுவிக்கொள்ளத்தயார். ஆனால் எமது எதிரியோ சமாதான அணுகுமுறையை ஒரு அரசியல் பொறியாகக் கையாள விரும்புகிறான். எனவே எதிரியின் தந்திரோபாயத்தை மீட்டு நாம் மிகவும் விழிப்பாக இருக்க வேண்டும்.

இன்று நாம் மிகவும் நெருக்கடியான வரலாற்றுத் திருப்புமுனையைச் சந்தித்து நிற்கிறோம். எதிரி எம்மீது படைகொண்டு தாக்கலாம். புதிய ஆக்கிரமிப்பு யுத்தத்தைத் தொடரலாம். எது நிகழ்ந்தாலும் எகற்கும் அஞ்சாத துணியும், உறுதியும் எம்மிடமள்ளவரை எந்தச் சக்தியாலும் எம்மை வென்றுவிடமுடியாது. ஒரு சக்திய யுத்தத்தில் தர்மமே வெற்றிகொள்ளும் என்பது வரலாற்று உண்மை. □□

(19. 04. 1992 அன்று அன்னை பூபதி நினைவு நாளை முன்னிட்டு எமது தேசியத் தலைவர் விடுத்த அறிக்கையின் ஒரு பகுதி)

வைகறையிற் கோடியெழில் வாங்குகின்ற ஊரும்
வாழையிலை மீதிருந்து வீழுபனி நீரும்
ஐயனவன் ஏறிவரும் அழகுமணித் தேரும்
அற்புதமாம் கற்பனைக்கு ஒப்பனைகள் பாரும்.

பச்சைநிறப் பட்டுத்த பாந்தவயல் வெளியும்
பால்நிலவீற் பண்ணெடுத்துப் பாடுகின்ற மொழியும்
உச்சிமரம் மீதிருந்து உரசுகின்ற கிளியும்
ஊற்றெடுக்கும் கற்பனையின் உட்புகுந்து வழியும்.

ஒற்றையடிப் பாதையது ஏறுகின்ற மேடும்
ஓரவீழியால் உள்ளத்தைக் கீறுகின்ற பேடும்
புந்தரையில் உண்டுநடை போடுகின்ற மாடும்
புத்தமுதக் கற்பனையிற் புகுந்துவிளை யாடும்.

நள்ளரவில் தூரயிருந் தோடிவரும் பாட்டும்
நல்லநிலா வேளையிலே ஆடுகின்ற கூத்தும்
வெள்ளிகளும் வெண்ணிலவும் சேர்ந்ததொரு கூட்டும்
வீந்தையிடு கற்பனைகள் தந்துளத்தை ஆட்டும்.

கற்பனைக்கு ஒப்பனைகள் காட்டியநம் ஊரை
கார்த்திகையில் நாயிழுத்த கண்ணகியாள் தேரை
அற்புதமாய் எம்கிணற்றில் அள்ளயுண்ட நீரை
அந்தரிக்க விட்டெடுத்தோம் அகதியென்ற பேரை.

தென்றல்விளை யாடுகின்ற சோலையுடன் வயலும்
சொந்தமென நாயிருந்து சோறுதின்ற அயலும்
இன்றுபறி போனதீனி என்றுவந்து சேரும்
சுரநிலம் காயமுன்னர் போய்விடலாம் வாரும்.

ஈழத்தமிழர் வரலாறு

'ஈழத்தமிழர் வரலாறு' என்ற பொருளில் யாழ் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத்துறை விரிவுரையாளர் திரு. ப. புஷ்பரட்ணம் அவர்கள் எழுதும் கட்டுரை வெள்ளச்சம் இதழில் தொடராக வருகிறது இந்தத் தொடரின் மூன்றாவது பகுதியின் தொடர்ச்சி இந்த இதழில் பிரசுரமாகிறது.

ப.புஷ்பரட்ணம்

4

திராவிடரும்

இலங்கை நாகரிகத்தின்

உருவாக்கமும்

இடைக்கற்காலப் பண்பாட்டின் தொடர்ச்சியாக கி. மு. 800 இல் இருந்து திராவிட மக்கள் வாழ்ந்த தற்கால செறிவான சான்றுகள் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் முக்கிய சான்றாக பெருங்கற்காலப்பண்பாடு விளங்குகிறது. பெருங்கற்காலப் பண்பாடு என்பது ஆதிகாலத் திராவிட மக்கள் இறந்தோரை அடக்கம் செய்வதில் பின்பற்றிய ஒரு பண்பாட்டு அம்சத்தைக் குறிப்பதாகும். இதன் ஈழத்தினங்கள் நாட்டின் பௌதீகத் தன்மைக்கு ஏற்ப பல வடிவங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இதன் வடிவ அமைப்பைக் கொண்டு இவை கல்லறை, கல்மேசை, நடுகல், கல்வட்டம் கற்கிடை, ஈமைத்தாழி, புதைகுழி எனப் பலவாறு அழைக்கப்பட்டது. வவுனியா மாவட்டத்தில் (மாமடுவ) கல்வட்டங்கள், கல்லறைகள் என்பனவும், புத்தளம் (பொம்பரிப்பு) பூநகரி (மண்ணித்தலை, வெட்டுக்காடு) யாழ்ப்பாணம் (கந்தரோடை, ஆனைக்கோட்டை, களபூமி) ஆகிய இடங்களில் புதைகுழியும், தாழியடக்க முறையும் பெரும்பாலும் பின்பற்றப்பட்டிருப்பதற்குச் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. இத்தகைய ஒரு தன்மையே தென் தமிழ்நாட்டிலும் காணப்படுகிறது. இலங்கைக்கு இப்பண்பாடு தென்னிந்தியாவில் இருந்து புலம் பெயர்ந்த திராவிடமக்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட தென்பது தொல்லியலாளரின் பொதுவான கருத்தாகும். ஆனால் இலங்கையில் இதுவரை கிடைத்த பெரும்பாலான சான்றுகள் தென்னிந்தியாவின் தென்பகுதியுடன் சிறப்பாக தமிழ்நாட்டில் கிடைத்த பெருங்கற்காலப்பண்பாட்டுச் சான்றுகளுடனேயே அதிக ஒற்றுமை கொண்டுள்ளது. மாதோட்டத்திற்கு நேரெதிரே அமைந்த அரிக்கமேடும்பொம்பரிப்புக்கு நேரெதிரே அமைந்த ஆதிச்சநல்லூரும் இப்பண்பாட்டில் ஒரே பிராந்தியம் என மயங்கும் அளவிற்கு ஒற்றுமைத் தன்மை உடையன இதனால் இடைக்கற்காலப் பண்பாட்டுக்குரிய ஆதி ஒஸ்ரலோயிட் மக்களைப் போல் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டிற்குரிய திராவிட மக்களும் பெருமளவுக்கு தமிழ்நாட்டில் இருந்து இலங்கைக்குப் புலம் பெயர்ந்தனர் எனக் கூறலாம்.

இலங்கையில் இம்மக்களுக்குரிய பெருங்கற்காலப் பண்பாடு கி. மு. 800 முதல் கி. மு. 300 வரை நிலவியதற்குச் சான்றுகள் உண்டு. சில பிராந்தியங்களில் இடைக்கற்காலப்பண்பாட்டின் தொடர்ச்சியாகவும் சில பிராந்தியங்களில் இப்பண்பாட்டுடனும் இலங்கை வரலாறு தொடங்குகிறது. புராதன இராசதானி அமைந்த அநுராதபுரத்திலும், பூநகரி மாதோட்டம் ஆகிய இடங்களிலும் இடைக்காலப் பண்பாட்டின் தொடர்ச்சியாக இப்பண்பாடு விளங்குகிறது. இதனால் முற்பட்ட கலாச்சார மக்களும் காலப்போக்கில் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டைப் பின்பற்றியிருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு.

ஆரம்ப காலத்தில் இப்பண்பாட்டிற்குரிய மக்கள் நாட்டின் கரையோரப்பகுதிகளில் குடியேறி காலப்போக்கில் நாட்டின் உட்பகுதிகளுக்கு புலம் பெயர்ந்திருக்க வேண்டும். இதை புத்தளம் தொட்டு மட்டக்களப்பு வரையான கரையோரப்பகுதியில் உள்ள பொம்பரிப்பு, மாதோட்டம், பூநகரி, கந்தரோடை, இலங்காத்துறை, கிளிவெட்டி ஆகிய இடங்களில் கிடைத்த சான்றுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இதற்கு இப்பிராந்திய பௌதீக அமைப்பு, வரண்ட காலநிலை, மழைகாலத்தில் பெருகி வரும் வெள்ள வாய்க்கால், இலகுவாக அழிக்கக்கூடிய சிறிய பற்றைக்காடுகள், சிறு குளங்களை இலகுவாக அமைக்கக்கூடிய நிலங்கள், மந்தை மேய்ப்பதற்குரிய தரவைகள் ஆகியவை காரணமாக அமைந்தன.

இப்பண்பாடு நிலவிய காலப்பகுதியில் ஏற்பட்ட அபிவிருத்திகளே பிற்காலத்திலே தமிழ், சிங்களப்பண்பாடு தோன்றி வளரக்காரணமாகும். இன்றைய தமிழ், சிங்களப்பண்பாட்டின் வரலாற்றைப் பின்னோக்கிப் பார்த்தால் அவற்றின் தொடக்க வேர்கள் சில பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுடன் தொடங்குவதைக் காணலாம். இப்பண்பாட்டுடன் தான் இலங்கையில் நிலையான குடியிருப்பு, நீர்பாசன விவசாயம், இரும்பின் உபயோகம், கறுப்பு, சிவப்பு மட்பாண்ட உபயோகம், அரசு தோற்றம் என்பன ஏற்பட்டன என்பதை தொல்பொருட் சான்றுகள் அறுதியிட்டுக் கூறுகின்றன. இச்சான்றுகள் இலங்கையின் நாகரிக வரலாறு விஜயன் வருகையோடு ஏற்பட்டதென்ற பாரம்பரிய கருத்தினை முற்றாக நிராகரித்துள்ளது. அண்மைக்காலங்களில் பெருங்கற்கால பண்பாடுபற்றி விரிவாக ஆய்வினை மேற்கொண்ட கலாநிதி கசந்தகுணதிலகா இந்த நாட்டு நாகரிக வரலாற்றுக்கு வித்திட்டவர்கள் வெறும் கற்பனையில் உள்ள விஜயனும் அவன் கூட்டத்தாரும்ல்ல; மாறாக தென்னிந்தியாவிலிருந்து குடியேறிய திராவிடப் பெருங்கற்கால மக்கள் எனச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். அத்துடன் இச்சான்றுகள் தமிழருக்கு சாதகமாகவும் சிங்களவருக்குப் பாதகமாகவும் உள்ளன என்றும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

தமிழ்நாட்டில் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டின் முதிர்ச்சி நிலையில் சங்ககால நாகரீகம் தோன்றியதை சங்க இலக்கியமும் தொல்பொருட் சான்றுகளும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. பெருங்கால மக்கள் பின்பற்றிய தாழியடக்கம், புதைகுழி போன்ற சமைய்சின்ன முறைகளையே பழந்தமிழர் இலக்கியத்தில் வரும் "தொடுகுழிப்படுவோர், தாழ் வயிளடைப்போர் தாழியிற் கவிப்போர்" போன்ற குறிப்புக்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. தமிழகத்தில் ஆட்சி புரிந்த மூவேந்தர்களும், சிற்றரசர்களும் பெருங்கற்காலப்பண்பாட்டின் வழிவந்தவர்கள் என்பது தொல்விவிலாளரின் கருத்தாகும். இதைப் பெருங்கற்கால மையங்களில் கிடைத்த தமிழ் பிராமிச் சாசனங்களும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இச்சாசனங்கள் பெருங்கற்கால மக்கள் பேசிய திராவிட மொழியில் இருந்து சங்க இலக்கியம்படைக்கும் அளவிற்கு தமிழ்மொழி வளர்ச்சியடைந்ததை அடையாளம் காண உதவுகின்றன.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரை இங்கு நிலவிய பெருங்கற்காலப்பண்பாட்டை அறிவதற்குப் பெளத்தமத வரலாற்றைக் கூறும் பாளி இலக்கியங்கள் உதவவில்லை. ஆனால் பெளத்தம் பரவ முன்னர் தமிழ் நாட்டில் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டின் முதிர்ச்சி நிலையில் ஏற்பட்ட பண்பாட்டு வளர்ச்சிப் போக்கு இங்கு ஏற்பட்டதை தொல்லியற் சான்றுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இலங்கையின் பல்வேறு தொல்லியல் மையங்களில் தென்னிந்தியாவை ஒத்த பெருங்கற்கால ஈமைச்சின்ன முறைகண்டுபிடிக்கப்பட்டாலும் பொம்பரிப்பு தொட்டு கிளிவெட்டி வரையிலான கரையோரப்பகுதியில் தென் தமிழ்நாட்டை ஒத்த ஈமைச்சின்ன முறையே காணப்படுகின்றது. இது சங்க இலக்கியம் கூறும் தாழியடக்கம், புதைகுழி என்பவற்றை உறுதிப்படுத்துகின்றன. இவ்வாறான பெருங்கற்காலத் தொல்லியல் மையங்களில் இருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பிராமிச் சாசனங்கள் சங்க இலக்கியத்தில் வரும் ஆய், வேன், பெருமகள் போன்ற பட்டப் பெயர்கள், குலப்பெயர்களை உடைய சிற்றரசர்கள், நிலக்குழுத்தலைவர்கள் ஆட்சி தோன்றியதை உறுதிப்படுத்துகின்றன. இந்தியாவில் தமிழ் நாடு தவிர பெரும்பாலான பிராந்தியங்களில் கி. மு. 3ம் நூற்றாண்டில் பிராகிருதம் மக்கள் மொழியாக விளங்கியதை அசோகன் காலப்பிராமிச் சாசனங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. ஆனால் தமிழ் நாட்டில் தமிழ் மொழிக்கே சிறப்பான எழுத்துக்கள் பயன்படுத்தப்பட்டதோடு தமிழ் ஆட்சி மொழியாகவும் இருந்தது. கி. மு. 3ம் நூற்றாண்டில் பெளத்தமதம் இலங்கைக்குப் பரவியபோது அசோக பிராமியும், பிராகிருத மொழியும் அறிமுகமாகியது. இம் மொழி இங்கு வாழ்ந்த பெருங்கற்கால மக்கள் பேசிய எலு என்ற திராவிட மொழியுடன் கலந்தே பிற்காலத்தில் சிங்கள மொழி தோற்றம் பெறுகிறது. ஆனால் இவை அறிமுகமாவதற்கு முன்னரே தமிழ் மொழிக்கே சிறப்பான தமிழ் பிராமிச்சாசனங்கள் பயன்பாட்டில் இருந்தன என்பது சுத்தமங்கலம் கருணாரத்தின,

பெர்ணாண்டோ, ஆரிய அபயசிங்க போன்றோரின் கருத்தாகும். இதற்குச் சார்பாக மிகுந்தலை, வெசகிரி போன்ற இடங்களில் கிடைத்த காலத்தால் முந்திய பிராமிச் சாசனங்களைச் சான்றாக எடுத்துக்காட்டினர். அண்மையில் அநுராதபுரத்தில் ஆய்வு மேற்கொண்ட சிரான் தெரணியகல பெருங்கற்கால பண்பாட்டுச் சான்றுகளுடன் இணைந்திருந்த மட்பாண்டங்களில் பல பிராமிச்சாசனங்களைக் கண்டுபிடித்தார். இதன் காலம் கி. மு. 600 எனக் கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் பெளத்தம் பரவுவதற்கு 300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழ் நாட்டில் இருந்து பரவிய வரிவடிவம் இலங்கையில் பயன்படுத்தப்பட்டமை தெரிய வருகின்றது. இதன் மூலம் தமிழகத்தைப் போல இங்கும் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டின் முதிர்ச்சி நிலையில் தமிழகத்தில் கொண்ட தொடர்பால் தமிழ் மொழிப் பயன்பாடு ஏற்பட்டதெனக் கூறலாம். இதற்கு பூநகரியில் கிடைத்த தமிழ்ப் பிராமிச்சாசனங்கள் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். இவை அனைத்தும் பெளத்தத்திற்கு முந்திய மக்களும், அதற்குரிய பண்பாடும் தென்னிந்தியா சிறப்பாக தமிழ்நாட்டிலிருந்து புலம்பெயர்ந்ததை தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றன. இத்தகைய மக்களுக்குரிய பண்பாட்டோடு கி. மு. 3ம் நூற்றாண்டில் பெளத்த மதமும், அதற்குரிய பாளி, பிராகிருத மொழியும் கலந்ததன் விளைவே பிற்காலத்தில் மொழியடிப்படை சிங்கள இனம் தோன்றக் காரணமாகும். இதனால் இலங்கையின் வரலாற்றுக்கால ஆரம்பத்தோடு (பெளத்தத்தின் வருகையைத் தொடர்ந்து) இரு இனங்களின் வரலாறு தொடங்குகின்றது. இதில் தமிழரின் வரலாறு பிற்காலத்தில் பெளத்தமதம் தொடர்பாக தோன்றிய பாளி இலக்கியங்களிற் பெளத்த பண்பாட்டோடு ஒன்றிணைந்தும், உள்வாங்கப்பட்டும் திரிவு படுத்தப்பட்டும் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றை வேறுபடுத்தி இனங்காண்பதில்தான் தமிழ் மக்களின் வரலாறு தெளிவு பெறும்.

(தொடரும்)

‘பாணென்றால் இதுவல்லோ? எங்கையடா தம்பி
வேண்டியந்தனி!’

‘நெல்லியடியிலை சுதர்சனம் வெதுப்பகம்
இருக்கேக்கை அதை விட்டிட்டு, வேறை
எங்கினேன் போவனே’

‘நல்ல சோக்கான பாண்டா...
ஒவ்வொரு நாளும் வாங்கடா மோனை’

● தரம்

● சவை என்பவற்றின் கூட்டினைவு

சுதர்சனம் வெதுப்பக உற்பத்திகள்

உங்கள் வெதுப்பகத் தேவைகளுக்கு

சுதர்சனம் வெதுப்பக

விற்பனை நிலையம்

பிரதான வீதி, நெல்லியடி.

உங்கள் பழைய புதிய பொருட்கள்

● தளபாடங்களா?

● உபகரணங்களா?

● ஆடம்பரப் பொருட்களா?

● அழகுப்பொருட்களா?

எவையானாலும்

விற்கவும் - வாங்கவும்

பிறைற் ஓக்சன் சென்ரர்

யாழ்ப்பாணத்தில் தனித்துவ நிறுவனம்

பிறைற் ஓக்சன் சென்ரர்

இல - 275, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்

ஸரஸ்சம்

செம்பாடாகிய
எங்கள்
நிலத்தில்...

கருநெடும் பனைகள்
விமானம் உராய
வருகிறோம் பார் பார் வளர்ந்தென நீயிரும்
பலாலியைச் சூழ
வடலிக்கூடாக கருக்கு விலாப்புடைத் தெழும்பச்
செம்பாடாகிய
எங்கள் இடங்களுக்கெப்போ திரும்புவோம்.

பொங்கலும் பூசையும்
புளிய மரத்தடி வைரவருக்கு
வடைமாலைகளும் சாத்தி
உருவரச் சந்நதம் ஆடுவோம்.
தடைகளை வெட்டிக் கழிப்புக்
கழிப்போம்; நிற்புப் பூசினிக் காயினை
அறுத்துக் குங்குமம் பூசி
வெட்டுவோம் வழி
எப்போ திரும்பி இவைகளைச் செய்வோம்
செம்பாடாகிய எங்கள் நிலத்தில்.

மல்வயல் வே.குமாரசாமி

ஆலடிக்காளிக்கு ஆடும் கோழியும்
நேர்ந்தவை வளர்ந்து
பெருகி நிரம்பின
எங்கள் தலைமேல் உத்தளம்

விடுதலைச் சங்கொலி கேட்டால்
சாய்வது திண்ணம்.

உங்கள் படைகள் தலைகளை
அதீஉயர்

சீதுருதாலகாலமலையிலோ
கிரிகாலப் பொத்த உச்சி விளிம்பிலோ
சிவனொளிபாத செதுக்குப் படியிலோ
மனமுடை மங்கையர் சங்கமமாகும்
மகாவலிக்குள்ளே களனி கங்கையிலோ
தேடிச் சிலதைப் பொறுக்கவும் கூடும்.

இந்து சமுத்திரம் எற்றும்

அலைகளில் வந்து

காலிமுகத் தீடல் கரையில்

ஒதுங்கவும் கூடும்.

ஒருநாள் நிச்சயம்

வடலிக் கூடல்

படைகளின் குடலை உருவி

மாலையாய்ப் போட்டு

— ஒரு வேள்வி —

நேர்த்திக் கடனைத் தீர்ப்பது நடக்கும்.

அவ்வேளை;

கீரிமலையில் முழுகி

எம் விடுதலை வெற்றி விழாவை

விமரிசையாகச் செய்ய இருக்குஞ் செய்தியை

உங்கள்

குபவாஹினியில் ஒளிபரப்புங்கள்

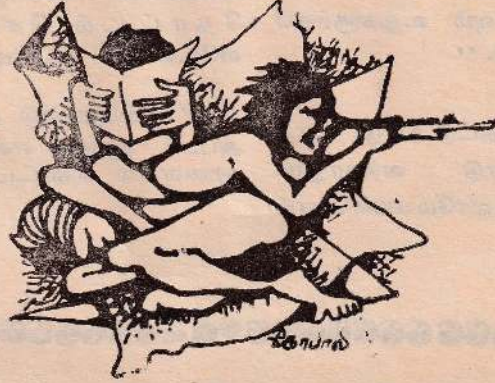
அகதிகளெனப் போய்

வெளிநாடுகளிலே அலையும்

எம்மவர் அறியும் பொருட்டே.

மறுபக்கம் பார்க்க

கிணுவயூர் கதம்புதமிழ்ச்சிந்திராதன்

“என்னடாப்பா கனகாலமாய் ஒண்டும் எழுதாமல் இருக்கிறாய். கதை ஒண்டை எழுதலாம் தானே”

“கதையோ”

“ஓமோம் நல்லதொருசிறுகதை”

“ம்”

“என்ன யோசினை..”

“சிறுகதை எழுதி நாளாச்சு..”

“அதுக்கென்ன இப்ப எழுத வேண்டியது தானே..”

“எழுதலாம்தான்”

“பேந்தென்ன யோசினை..”

“என்னத்தை எழுதுறது..”

“என்னத்தையோ--”

“ஓமோம். துவக்கைப் பற்றியும் தெரியாது. சண்டை பிடிக்கிறதையும் பாக்கேல்லை. போராட்ட காலத்தை வைச்சு எப்படிக்கதை எழுதுறது..”

“துவக்கு, சண்டை இல்லாமல் ஒரு கதை எழுதன்..”

“அப்பிடி எழுதினால் பிரச்சினை இல்லையே,..... போராட்ட காலத்தில துவக்கையும் சண்டையையும் விட்டுப்போட்டு கதை எழுதுறது எண்டது சரிவருமே. அதுதான் யோசிணையாய் இருக்கு..”

“அப்பிடியே விசயம். அதுசரி இப்ப என்ன முயற்சி நடக்கு”

௨௪௭௪௪௪

“இப்ப என்ன தோட்டம் தான்.” தட்டுப்பாடான காலத்தில பட்டை யும் துலாவும் தான் துணை”

“எண்ணைக்கும், உரத்துக்கும் தட்டுப்பாடு வர, என்னடாப்பா செய்தனி. இப்பவும் உதுகளுக்குப் பிரச்சினை தானே-”

“அப்ப நீ எண்ணெய் தட்டுப் பாட்டால சோர்ந்து போகேல்ல. தோட்டம் செய்யிறதையும் விடேல்லை. அப்பிடித்தானே.”

“எண்ணெய் தட்டுப்பாடு, உரத் துக்கு தட்டுப்பாடு வந்தாலும் தோட்டத்தை விடலாமே. எண்ணெய்

“எண்ணெண்டு விடுறது. என்றை அப்பர் ஆக்கள் எண்ணெண்டு அந்த நாளையில் தோட்டம் செய்தவை.”

□□

உங்கள் சிந்தாட தேவையாயினும்
அத்தியாவசிய தேவை யானாலும்

புஸ்பா

களஞ்சியத்துடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

☐ பால்மா வகைகள்...	☐ மளிகைப் பொருட்கள்...
☐ பாடசாலை உபகரணங்கள்	☐ மரக்கறி வகைகள்
☐ பாதணி வகைகள்	☐ சிளாஸ்ரீக் சாமான்கள்

இத்தனையுடன்

பந்தல் சேவை

அனைத்தும் நியாய விலையில் பெற்றிட

நாடுங்கள்:-

புஸ்பா களஞ்சியம்

இல- 707 பிரதான வீதி,
நெடுங்குளம் சந்தி. அரியாலை.

கிளர்ச்சி

ந. கிருஷ்ணசிங்கம்

வா ர்கடலோசைவந்து
காதுகளில் கேளாத
காலமது. வருவோடிய
கடல் செயலிழந்து கிடந்
தது. நீண்டு விரிந்து
தெளிந்த நீர்ப்பரப்பின்மீது
குடைவிரிப்புப் போல்வந்து
குவிந்த பறவைகள்... குத்
தென இறங்கி மீன்களைக்
கொத்திக் கொண்டு பறந்
தன. தூரத்தே சில படகு
கள்.....

கடந்த மூன்று மாதங்
களாகக் கதறி அழுது...
அழுது ஓடாகி இளைத்து
விட்ட பிலோமினா. அன்று
காலையும் உச்சத்
தொனியில் ஒப்பாரி வைத்
தாள்.

'பிள்ளை! பேசா
மைக்கு கொஞ்ச நேரம்

இரு மகள்! அழுது என்ன
செய்யப்போறா?..'

— என்று கேட்ட பிலிப்
பர் அப்பு, தனது தோள்த்
துண்டால் கண்குழிகளைத்
துடைத்துக் கொண்டார்.
'ஷெல்'வந்து சிதறி... நடு
நிசியில்முன்று உயிர்களை...
நித்திரையில் பவிகொண்ட
நிகழவு எவராலும் எளிதில்
மறக்க முடியாதது.

மருமகனையும்.....
பேரக்குழந்தைகள் இருவ
ரையும் ஒரே பாயில்.....
சிதறிய சதைகளாய்கண்ட
பிலிப்பரால்பொறுத்திருக்க
முடியவில்லை. பிலோமினா
எப்படித்தான் தாங்குவாள்?

'ஐயோ ஆண்டவரே!
என்ரை குடி அழிஞ்சபிறகு
நான் ஏன் இருப்பான்?
நித்திரையில் உங்களை
அழிச்சிட்டாங்களே! என்
ரை பாலன்களை சிதறடிச்
சுக்கொண்டிட்டாங்களே!..

மூண்டு பேரும் மின்னல்
போல மறைஞ்சிட்டியளே!
ஐயோ..! என்னை தவிக்க
விட்டுப் போட்டியளே!'

மகளின் துயரக்குரலை
கேட்கப் பொறுக்காத கிழ

வர், வீட்டை விட்டு வெளி
யேறி வந்து ... வீதியில்
நின்று; வெளிர் கறுப்பில்
தெரியும் தீவுகளை கட
லூடே ஊடறுத்துநோக்கி.,
கோபச் சிவப்பால் சுட்ட
படி. இளையமகன் மரியதா
சின் வீட்டைநோக்கி தளர்
நடை போட்டார்.

உதிரக்கலப்பு.கள்
நடந்த கடலில் மீண்டும்
ஓடங்கள் விட்டு... புதிதாக
வலையிறக்கி, தொழில் புரி
யும் நோக்கோடு அங்குமிங்
கும் அடுக்குகள் நடந்தன.
மானுடத்தை மதியாது
பேரழிவுகள் & புரிந்தவர்க
ளின் சிறிய மனமாற்றம்
புதியநம்பிக்கையை துளிர்க்
கவிட்டிருந்தது? சுறுசுறுப்ப
டைந்த கைகளும் கால்க
ளும் ஓயாது உழல்-- கனவு
களைச் சுமந்தபடி பட
கேறி.. பலர் போய்வரத்
தொடங்கினர்.

மரியதாசின் வீட்டு
முற்றத்தில் தடி சீவும்
முயற்சி மும்முரம் அடைந்
திருந்தது. பட்டியடைப்புக்
கும், வேலி பாய்கிறதுக்கு
மான காட்டுத் தடிகளை
வெகு பிரயாசைப்பட்டு
அவன் தருவித்திருந்தான்.
மாமனுக்கு உதவியாக வந்
திருந்து தேவதாசன் சுறு

சுறுப்பாக இயங்குவதும் .. லாவகமாகத் தடிகளை எடுத்து நிமிர்த்தி கூர் சீவுவதும் .. அவனின் கைமடிப்புகளில் வந்து விம்மிய தசை முடிச்சுகளும் .. மரியதாசின் மகளை இவிய கனவுக்கு இட்டுச்சென்றது. கொண்டு வந்த தேநீரை குவளைகளில் ஊற்றி வழங்கியவள் சில கணங்கள் அங்கு சிரிப்போடு அமர்ந்திருந்தாள்.

'எட மருமோன்! இந்தத் தடியன் வாங்கவே கனகாசு போட்டுதுபோ! ஒவ்வொன்றும் பெர்ன் விலை கண்டியோ! நீ நம்பினால் நம்பு; மனிசியின்றை நகைகளை ஈடுவைச்சுத்தான் இந்த முறை தொழில் துவங்கிறன்..... கரணம் தப்பினால் மரணம் தான் கண்டியோ...'

— என்று சிரித்தபடி... உயிர் நரம்புகளில் ஏறிய நம்பிக்கையை வளர்த்தபடி... உதட்டில் தேநீர் குவளையைப் பொருத்தி; இனிமையை உள்ளிறக்கி .. உற்சாகத்தை சுத்தியில் காட்டி தடிகளை கூர்மையாக்கிக் கொண்டிருந்த மரியதாசை விலத்தியபடி சென்ற பிலிப்பரப்புவை உன்னிப்பாக தேவதாசன் நோக்கி; சிரித்தான்.

'மாமா!சும்மா சொல்லக்குடாது கிழவன் முத்தடிபூண்டி. பட்டியடைச்

சால்... பாடு சொல்லத் தேவையில்லை. மீன் கிளை கிளையாப்படும்!.. கிழவனின்ரை கையுமொரு கை தான்!'

— என்றவனின் இளைய குரல் பிலிப்பரப்புவின் செவிகளைச் சேரவே, 'யேசுவே!' என்ற தொனியோடு குந்திலே குந்துகிறார். தனக்குள் எழுந்த கடந்தகால நிகழ்வுகளில் ஒன்றிப்போன அவர் கண்முடி ஒருக்கனித்து படுத்தபடி அச்சமற்ற சுதந்திரமாய் தொழில்புரிந்த அந்த ககானுபவத்தில் திளைக்கலானார்...

காற்றுவளம் - நீர் ஓட்டம்- மீன் ஓட்டம் எல்லாம் பார்த்து, பட்டியடைத்து, மீன்கிளையை அள்ளி வந்ததும், கருங்கண்ணிபட்ட போதெல்லாம் கனித்து நின்றதும், ஆளவு மீன்பட்டு ஆனந்தப்பட்டதும், கடலோடிக் கடலோடி காசு தேடி காணி வாங்கிக் கல் வீடுகள் கட்டி குமருகளைக் கரையேற்றியதும், சிறுவனாய் - குமரனாய் - நடுவயதினாய் கிழவனாய் ஆகும் வரை உப்பு நீரோடு உறவு கொண்டு நிகழ்த்தி முடித்தவை யாவும் கிழவரின் மனத்திரையில் மெளனப்படமாகி நகர்ந்தன! கடலில் கிடந்து வளர்ந்த பிலிப்பர் இன்று கடலிலே இறங்குவதில்லை; தனக்குள் ஒரு சபதத்தை சிசுஷ்டித்து தன்னகத்தே அதைக்காத்து மண்விடி

யும் நாளைஎதிர்பார்த்து.. ஏங்கும் இவரின் இறுதிக் கடல் பயணம் நினைவை விட்டு நீங்காததொன்று ..

'எட எழும்புங்கடா! உங்களுக்கொரு கண்டறியாத நித்திரை' கிழவர் அருட்டி எல்லோரையும் எழுப்புகிறார். விடியும் தறுவாயில் பொழுது குளிராடி நின்ற நேரமது..... கடற் கூதலால் சற்றுக் கண்ணையர்ந்தவர்கள் பிலிப்பரின் மிரட்டலால் விழித்தனர்.

'பாருங்கடா பட்டிக் குள்ளை... கலங்கி சிவந்தல்லோ தெரியுது'

'ஓம்பு ஓம்! மச்சம் நல்லாத்தான் பட்டுக் கிடக்கு'

'எட! சும்மாவே .. மதனம் கிளையா வந்தல்லோ கிடக்கு!'

எடு கடிப்பு வலையை! மச்சம் மீளப் போகுது. நான் கிறங்கிறன் பட்டிக் கை; நீ தோணி வங்குக்கு வா!'

— என்று கட்டளையிட்டபடி . தோணியை விட்டு கிழவர் நீரினுள் இறங்கினார். அவரின் மூத்தமகன் சிலுவைதாசனும் பட்டிக் குள் பக்குவமாக இறங்கிக் கொண்டான்.

'இந்தா கடிப்பு வலையைப் போட்டு வளைப்பம்'

'தாழ்ப்பதிக்கட்டே அப்பு'

'உலக்கையா! உரத்துக் கதையாதை; மச்சம் மீள வல்லோ போகுது. காலால மருவு... சரி சரி! நிமிர்த்து வலையை!..'

'அப்பு! தலைச்சான் ஒண்டு முன்பக்கத்தாலை குதிச்ச... சிறகடிக்குது! மடக்கணை... மடக்கு!'

'எங்கை அவர் போப் போறார்? பிந்தா மடக் கிட்டன்! ஆள்கடிப்புக்குள் ளை வந்திட்டார். நீ கால் பெருவிரல் வலைக்கயித் தைச் சுத்திட்டியே?'

'ஓம் அப்பு! நான் சரி.'

'சிலுவை! மீன் மீளா மைக்கு மெல்ல மெல்ல... நிலத்தோடை உரசிக் கொண்டு நட...'

'எணை அப்பு! உளக் கிற இடமெல்லாம் மீன் மிதிபடுகுது' மகனின் பேச்சு பிலிப்பருக்கு பரவசத்தை மூட்டியது. தோணிக்குள் துள்ளி ஏறியவர், 'எட! வலையை சாம்பி... சாடு வாணை பிடிச்ச... பிலமா இடிங்கடா' என கட்டளை இட்டார்.

வலைமடியைச் சுருக்கி... மச்சத்தோடு போட்டி போட்டு... 'இந்தா பிடி இந்தா பிடி!!!, என்று உற்சாகக் குரல் எழுப்பி

ஏறியமடியை தோணிக்குள் கவிழ்த்துக் கொட்டி..... களிப்பில் துள்ளி 'மதனம்.. விளமீன்..... பூஞ்சல்..... பாலை... பலதும் பத்தும் பட்டுக் கிடக்கு' என்று திருப்திப்பட்டவர்கள் மீண்டும் உற்சாக மூப்பினால் உரத்துக் கதைத்தனர்.

'வாசல் புறப்பாட்டில கடிப்பு வலையைப் போடுங்கடா! பெருங்கதவாலை மச்சம் மீண்டுவிட வருகுது. தலைவாசல் பட்டிக்கையி ருந்து... பங்கோர் மீன் பாயுது'

'வளைச்சு எல்லாத்தை யும் நடுப்பட்டிக்கை சேக்கிற ம்தானே..... பிறகேன் அப்பு கத்திறியள்?'

'இந்தா! மடி நிறைய மீன்... பிடியடா!... இந்தா கொட்டு!' வள்ளம் நிறைய வெள்ளிப் பாளங்கள் மின்னின! ஆனவரை அவை துள்ளி ஆடி..... அடங்கி மரத்தன.

'மதனம் தான் வலு கூட!'

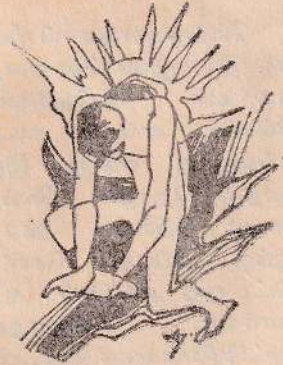
'அப்பு! சிறகுப்பட்டிக்க வளைப்பமே?.....'

'என்ன புதுக்கேள்வி? வளையடா வளை?'

'நல்ல சிரிப்புத்தான் தப்பத் தெண்டிச்சவைய னும் மடியுக்கை வருகினம் பாத்தியே!' பிலிப்பரப்பு பொக்குவாயைத் திறந்து

பெரிதாகச் சிரித்தார். பனிப்புகார் திரையிட்ட குளிர்காலை என்றாலும் மேனிகள் வியர்த்தன. பின்னிலவு மங்கி மறைய கிழக்கு வெளுத்து ஒரு பகலின் பிரசவத்துக்கான அறி குறிகள் தோன்றின.

பட்டியை மறுசீரமைத்து... மனமகிழ்வோடு வள்ளத்துள் காலைகளைப் பதித்து..... மச்சக்குவியல் உழக்குப்பட - உற்சாகம் மேலெழுந்து முட்ட.....

தலைக்கட்டுத் துணிகளை அவிழ்த்து முகத்தைத் துடைத்துவிட்டு..... நங்கூரத்தைத் தூக்கி எடுத்து... ஓடத்தை அவர்கள் ஓடவிட்டனர்.

'என்னடா சிலுவை சிரிக்கிறா? கனநாளைக்குப் புறகு பாடு சரிவந்திருக்கு! பிடிபாடு ஓயமுன் கையிலை மடியிலை ஏதும் தேடிப் போடவேணும்...' கிழவர் கற்பணையில் மிதந்தார்.

ஓம்பு இந்தமுறை பெரு நானுக்கு எனக்கு கருத்துச் சங்கிலி செய்து தாறியே அப்பு?' சிலுவை பெருத்த ஆவலோடு கேட்டான்.

'உனக்கு மட்டுமே?... உன்ரைபொண்டி லுக்கும்... பிள்ளையாக்கும் ஏதும் போடுவன் நான்! நீ யோ சிக்காதை!' என்றபடி சிரிக்கப் பேசிய பிலிப்பர் கிழக்கு வெளிப்பை புதிதாய் பார்ப்பவர் போல்புன்னகையோடு நோக்கினார். ஆனால்....

மேற்குவளத்தால் மின்னல் இடிமுழங்கவிருப்பதை அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. எங்கள் கடல் எங்களுக்கு என்று இறுமாந்து தொழில் செய்த காலம் தொலை தூரத்துக்கு அப்பால் சென்று விட்டதை அவர்கள் அறிவார்கள். என்றாலும் அட்டோழியங்களுக்கு கிடையில் தெரியும் அமைதியைப் பயன்படுத்தி, அடிவயிற்றின் சுரண்டலைத் தணித்துக் கொள்ள; தண்ணீரில் இறங்குவதை விட வேறொரு தொழில் அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை.

'முடியப்பு! இந்தா கரை தெரியுது தாங்கு ஓங்கி!'

'மச்சான் என்னத்துக்கு இண்டைக்கு அவ திப்படுகுது'.

'வள்ளம் அமருது மீன் பாரத்தால..... வித்துக் காசாக்க வேண்டுமே;

'பார்த்தியே! ரவியன் சிறிசெண்டாலும் சொன்ன கதைய?'

கிழவர் கெக்கட்டம் விட்டுச் சிரிக்க; அது எல்லோரையும் தொற்றிக் கொண்டது.

உப்புநீரை உள்ளங்கையால் அள்ளி ரவிப்பெடியன் வீச, அது சிலுவையின் கண்ணில் பட்டுக் கரிக்க... அவனோ கண்டபடி ஏச... கிழவன் கண்டும் காணாதும் இருக்க, கரைமீளும் படலம் தொடர்ந்தது.

வள்ளம் நிறைந்த மீனோடு..... உள்ளம் நிறைந்த மகிழ்வோடு, கரைநோக்கி விரையும் போது...கடல் அதிர்ந்தது! உடல்கள் நடுங்க வெடிவிழும் அவலத்தைக் கண்டு தடுமாறியவர்களை நோக்கி, கடற்படையின் வேகப் படகொன்று விரைந்து வந்தது.

'எடே வாறங்கடா... குதியுங்கோடா! என்று கத்தியபடி பிலிப் பரப்பு... நீருள் முழுகி நிமிர்ந்தார்... கையையும் காலையும் வேகமாக அடித்து நீந்தி..... வெகுபொழுது நீரோடு மல்லுக்கட்டி, குற்றுயி

ரோடு கரையைத் தொட்ட வேளையிலும் கடல் பீரங்கியின் உறுமல் ஓய்ந்த பாடில்லை.

கரையில் கூடி நின்றவர்கள்... தங்கள் தோணிகளைத் தேடினார்கள். தங்கள் உறவுகளைத் தேடினார்கள். எங்கும் கூக்குரல் வந்தன! கரையேறி மயங்கிக் கிடந்த பிலிப்பரைச் சூழ்ந்து கொண்டவர்கள் அவரோடு சென்றவர்களின் கதியறியாது கலங்கினர்.

'சிலுவைதாசன் எங்க? முடியப்பு எங்கே? ரவிப்பெடியன் எங்க?' கேள்விகள் முளைத்தன. கிழவன் நீந்தி வந்த மாதிரிக்கு உவங்கலாலை ஏலாத?' 'வெடிப்பட்டிட்டுதோ? இல்லாட்டி பிடிபட்டான்களோ?' 'உயிரோடை இருந்தா இத்தறுதியிலை எங்கேனும் மிதந்திருப்பானுகள்... அதுகள் குளோஸ் போலை!' என்ற வினாக்களும் விடைகளும் பதறும் உதடுகரிடையே இருந்து பிறந்து வந்தன.

மயக்கம் தெளிந்த பிலிப்பரப்பு மகனையும், மைத்துனர் முடியப்புவையும் சிறுவன் ரவியனையும் தேடித் திகிலை விழுங்கியவராக விழித்தார்! சிந்தை சிதைந்து - செய்வது அறியாது புகைந்து, மனம் பேதலித்து..... பொருமி அழுது அரற்றினார்.

‘ஐயோ..... அவங்கள் குதிச்சவன்கள்!..... நான் கண்டுகொண்டு தான் நீந்தினனான்... பிறகெங்கை? அந்தோனியாரே! இது என்ன அழிவு? என்றை பிள்ளை என்றை மச்சான்... ஐயோ அந்த ரவிப் பெடியன்!...’ என்றெல்லாம் பதறியடித்த கிழவரோடு சேர்ந்து .. கிளைகள் எல்லோரும் குழறியடித்து, கடற்கரை நீளத்துக்கு ஓடியபடி தேடியும்; நீரிடை விழியெறிந்து நோக்கியும், எதுவுமே தென்படாத நிலையில் தேம்பி அழுதனர்.

சில தினங்களின் பின் உருக்குலைந்த நிலையில் .. திக்குக்கு ஒன்றாய், சிலுவை தாசனின் உடலும், முடியப்புவின உடலும் வந்துகரை ஒதுங்கின. சிறுவன் ரவியனுக்கு என்ன நிகழ்ந்தது? என்றதை நிச்சயிக்க முடியவில்லை.

சொந்தங்கள் சோகத்துள் மூழ்கித்துடிக்க ---

அந்த சிதைந்த உடலங்கள் இரண்டையும் கடற்கரையிலேயே புதைக்கும் கைங்கரியம் நிறைவேறியது. அந்தவேளை பிஸிப்பர் தனக்குள் ஒரு சபதம் எடுத்தார்.

‘அப்புவோடை சின்னப்பெடியனா... ஆசி நீர் தோணியில தொத்திப்போய் .. எங்கட விருப்பத்துக்கு ஆற்ற பயமும் இல்லாம --- ஆடிப்பாடி தொழில் செய்து திரும்பினன்! இப்ப என்னண்டா... சி! இதுவுமொரு சீவியமே? பழய நிலை எப்பவருமோ அண்டைக்குத்தான் இந்தக் கடல்த்தண்ணி என்றை காலிலைபடும்! ...’

உதடை இறுக்கி, நெஞ்சுக்குள் பேசிய கிழவர்; தமிழன்தலை நிமிர்ந்து படகோட்டும் காலமொன்றை எதிர்பார்த்து ஏங்கினார். உள்ளக்கிளர்த்தலால் பிரக்கேறி திணறியபடி திண்ணையில் நிமிர்ந்து அமர்ந்து

கொண்ட அவர், இருமி ஒரு திரளை சளியைத்துப்பி ஓய்ந்ததோடு, குந்தைவிட்டு எழுந்து; வீதியை நோக்கி கால்களை விறைப்பாக ஊன்றி நடந்தார்.

‘அப்பு! இந்த முறை பட்டியடைப்புக்கு நீயும் வாரியேனை?’ என்ற தேவதாசனின் அழைப்பு அவருக்கு சினத்தை மூட்டியது; தாமதித்துத் திரும்பி..... எரிமீழும் விழிகளோடு பேரனை நோக்கியவர் --- புறுபுறுப்போடு புறப்பட்டு.. வேகமாய் வந்து வீதியில் ஏறினார்.

நீலநிற வரி செறிந்த உடைகளோடு கடற்புலிகள் திறந்த வாகனங்கள் மூன்றில் --- நிறைந்து செல்வதைக் கண்ட கிழவரின் முகச்சுருக்கம் விலகி .. முதுகும் சற்றுநிமிர்ந்து கொண்டது! உதடுகள் மலர்ந்து .. பொக்கை வாயுள் உழலும் நாநுனிதெரியச்சிரித்தவர்; கடற்பெரு வெளியை வெகுதுச்சமாக நோக்கினார்.

- வெளிச்சத்தில் இடம் பெறும் நூல் விமர்சனம் பகுதிக்கு இரு பிரதி களை அனுப்பி வைக்கவும்.
- சமூக அக்கறையும் போராட்ட உணர்வும் மிக்க கலா பூர்வமான படைப்புக்களை படைப்பாளிகளிடமிருந்து வெளிச்சம் எதிர்பார்க்கிறது. படைப்புக்களில் சுருக்கமும் செறிவும் அவசியமென்பதை வெளிச்சம் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

— ஆசிரியர் குழு

க. சங்கிலிகுமாரன்

2

மழை காலத்தின் பொழுதுபோக்கில் வேட்டையாடல் முக்கியமானது. இணைஞர் குழுக்களுக்கு இது மகிழ்ச்சி தரக்கூடியது. வேட்டையென்றால் வெள்ளெலி வேட்டை தான் கூட நடக்கும். வெள்ளெலி சாதாரண எலிபோலத்தான் இருக்கும். வயிற்றுப்பக்கம் வெள்ளையாக இருக்கும். மண்ணில் வளை அமைத்து வாழும். எலி வளையானாலும் தனிவளை வேணும் என்பது நாட்டு மொழி. கோரைக்கிழங்கு என்றால் இதற்கு கொள்ளை ஆசை. இரவில் வெளியே வரும். நிலவு நாட்களில் தான் வேட்டையாடுவது சலபம்.

வெள்ளெலி புத்திசாலி. அது எப்போதும் தனது வளையில் கள்ள வழியொன்

றையும் வைத்திருக்கும். பாம்போ அல்லது வேறு பகை விலங்குகளோ வந்தால் கள்ள வழியால் பாய்ந்து விடும். வெள்ளெலிக்கு நீர் என்றால் தாங்க முடியாது. வாலில் சிறிதளவு நீர் பட்டாலும் வெளியே வந்து விடும். அதே போல புகை என்றாலும் அதற்கு ஒத்துவராது.

வெள்ளெலி வேட்டையில் நடுவிலார் வலு விண்ணன். பூவரசங்கட்டையால் எறிந்தாரென்றால் எலியைப்போய்த் தூக்கி வரலாம். சின்னப்பரும் சேர்ந்தால் போதும். அவர்களின் பின்னால் பொன்னையா, கந்தையா, அண்ணையர், துரையர் என்று ஒரு பட்டாளமே போகும். பொழுது சாய்ந்த பிறகு 'வெளிக்கிட்டால்' நிலவு உச்சிக்கு வரும் வரைக்கும் வேட்டைதான். இடைக்கிடை அகிழான் அகப்படும். உடும்பு அகப்படும். முயலும் பிடிபடும். பாம்புகளும் நிறையக் கொல்லப்படும். நடுவிலார் மீசையை அடிக்கடி தடவிக்கொள்வார். "உசாரடா..." என்றபடி முன்னால் போவார். அவரது உரத்த நடையால் விழிப்புப்பெற்ற காடைகளும் கௌதாரிகளும் சத்தமிட்டு ஓடும். 'நெடுங்கேணி' வெளியில் நிற்கும் ஆட்காட்டிகள் குரலெழுப்பும். நடுவிலார்க்குப் பாம்பின் வாசனை தெரியும். முட்புல்லாந்தியின் மணமும், புடையன் பாம்பின் கொட்டாவி மணமும் ஒன்றென்பார்கள். நடுவிலார் கொஞ்சத் தூரத்துக்கு முன்னாகவே, "அந்தா... அதுக்கை புடையன் நிக்கடா" என்றால், தவறாது. பிறகென்ன.. புடையன் சவமாகும்..

இப்படித்தான் ஒரு நாள் நிலவு உச்சிக்கு வந்த போது வேட்டை முடிந்தது. வேட்டையில் ஏழெட்டு வெள்ளெலிகள் அகப்பட்டன. எடுத்து வந்து நடுவிலார் வீட்டில் பானையொன்றுக்குள் வைத்து விட்டு, நாற்சாரத்திண்ணையில் ஒவ்வொரு வராகப் படுத்து உறங்கி விட்டனர்.....

விடியற்காலையில் எல்லோரும் எழுந்து தோட்டப் பக்கம் போய் விட்டனர். அன்றைக்கு கூட்டு இறைப்பு, சின்னப்பரின் தோட்டத்தில். நடுவிலார் வீட்டுப் பெண்கள் காலைச் சமையலை முடித்து விட்டு, இடைநேரக் கூழ்காய்ச்சத் தயாராகினர். 'கறிக்கடையில்' வாங்கி வந்த நண்டும், கொடுவாத்தலையும் தயாராக இருந்தது. நடுவிலாரின் தாய்க்கு வயதுபோய்விட்டது. கண்ணும் மங்கல் அவர் தான் அடுப்பை மூட்டி, பாணையில் தண்ணீரைக் கொதிக்க வைத்தார். பயற்றங்காய், பிலாக்காய் ஒடியல்மா, கொவ்வை இலை எல்லாம் சேர்த்துக் கூழ் தயாரானது.

அகப்பையை விட்டுத் துளாவ ஏதோ தட்டுப்பட்டது. மீன் தலை கரையவில்லை என்று நன்றாகப் போட்டு நசித்தார். கூழ்காய்ச்சி முடிந்தது. எல்லோரும் குடிக்க அமர்ந்தார்கள். தோட்டத்திலிருந்து வந்த நடுவிலாரும் அடுக்களைக்குள் நுழைந்தார். அன்னப்பிள்ளை அக்காதான் சிரட்டைக்குள் கூழை விட்டார். சிரட்டைக்குள் கூழ் இறங்கும் போது, எலிக்குடல் தான் மேலே தெரிந்தது. 'அரியண்டத்தில்' அன்னப்பிள்ளை சிரட்டையைப் போட்டார். 'எலி' எனக் கத்தினார்.

நடுவிலாருக்கு விளங்கி விட்டது. தாயரின் "துலைவானே" என்ற வார்த்தை கேட்டதும், அகப்பை முதுகில் படியுமுன்னர் பாய்ந்தோடிச் சென்றார்.

வெள்ளெலி இறைச்சி தனி ருசிதான். நாட்டு மருத்துவர்கள் நாரிப்பிடிப்புக்கு இதைச் சிபார்சு செய்வர். "பிள்ளைத் தாய்ச்சி" களுக்கும் இது நல்லது. குரக்கன், தினைக் காலத்தில் இதன் இறைச்சி எண்ணைய் கசிந்து, புது வாசனை வீசும். வெள்ளெலி போலவே அகிழானும், அகிழான்புற்று வேறு மாதிரியானது. அது புற்றின் துவாரத்தை அடைத்து விடும். இலேசில் அதைப் பிடிக்க முடியாது. எங்

கெல்லாமோ துளைத்துத் தப்பி விடும். அகிழான் இறைச்சி வித்தியாசமான சுவை கொண்டது. பொரித்தால் அதனுடனேயே அன்றைய சாப்பாட்டை முடித்துவிடலாம். அவித்தால் மொய்த்த மணமடிக்கும்.

அகிழான், வெள்ளெலி இவைகளைத் தடம் போட்டும் பிடிப்பார்கள். அனேகமாக அந்தத் தடங்களில் பாம்புகளும் வேறு பிராணிகளும் பிடிபடும். இவைகள் ஏய்த்து விடும். வெள்ளெலியைப் பிடிக்கத் தூக்குக் கட்டையைப் பயன்படுத்துவார்கள். இந்தத் தூக்குக் கட்டையைப் புற்றின் மீது வைப்பார்கள். தூக்குக்கட்டை வில்லுத்தடி, விசப்புள், கள்ளத்தடம், உண்மைப்பொறி என நான்கு பகுதிகளாய் அமையும்.

புற்றுள்ளிருந்து வெள்ளெலி வெளியே வரும். வரும் வழியில் கள்ளத்தடம் இருக்கும். வெள்ளெலிப்பிள்ளையர் 'இதென்ன மரவேர் தடுக்குது' என்றெண்ணி விசப்புள் ளுடன் இருக்கும் கயிற்றை அறுப்பார். கயிறு அற வில்லுத்தடி மேலெழும்பும். அப்போது பொறி வெள்ளெலியைக் கவ்விப் பிடிக்கும். அதிலிருந்து அவரால் தப்ப முடியாது.

தூக்குக் கட்டை போலவே, 'டார் பொறியும்' ஏற்றுவார்கள். பணைமட்டையால் வரைந்து டார் பொறி அமைக்கப்படும். தடியொன்றில் இரையைக் கட்டி டாரில் செருகுவார்கள். இரையை உண்ணும் போது, விசப்புள் தட்டுப்பட, டார் பொறி அழக்கும். வெள்ளெலி சவமாகும். டார் பொறியில் காடை, கௌதாரி, பாம்பு என்றெல்லாம் அகப்படும்.

பெருமாரிக் காலத்தில் வெள்ளெலியைச் சலபமாகப் பிடித்து விடலாம். பெருமாரியில் மழை சோவெண்ப் பொழியும். எல்லா இடமும் மழை நீர் வெள்ளமாய் ஓடும். நீர் இல்லாத இடம் இருக்காது. நெடுங்கேணி, விள்ளாணை, தேரட்டி வெளி

யெல்லாம் சிறு பற்றைகள் தலை நீட்ட ஒரே வெள்ளக் காடாய் இருக்கும்.

நடுவிலார் குழு 'பகல் வேட்டைக்கு' மழையின் மத்தியில் புறப்படும். கைகளில் சிறிய பொல்லுகள். நடுவிலார் இடுப்பில் குறுவாள் ஒன்றையும் செருகியிருப்பார். வேட்டைக்காரர்கள் வெள்ளெலி இருக்கும் புற்றருகே போய் நிற்கும் போது, கண்ணைச் சிமிட்டிச் சிமிட்டி வெள்ளெலி பரிதாபமாகப் பார்க்கும். கீழேயும் பார்க்கும். ஓடமுடியாது. மழை நீர் யமன் போல் நிற்கும். வந்தவர்களில் யாராவது அடிப்பார்கள். பொத்தென்று நீரில் விழும். ஓட முடியாது தத்தளிக்கும் போது, அடுத்த அடி விழும். அதன் பின் உரப்பைக்குள் தூக்கிப் போடப்படும். வெள்ளெலிகள் சில வற்றைப் பிடித்த பின்னர், குழுவினர் தோட்டப்பக்கம் செல்வார்கள். தோட்டங்களில் மரவள்ளிக் கிழங்கு இழுக்கப்படும். செம்பாட்டு மண்ணை மழை வெள்ளத்தில் கழுவிய பின்னர், நடுவிலாரின் தோட்டத்துக்குப் போவார்கள். நடுவிலாரின் தோட்டத்தில் பெரியதொரு கொட்டில் உள்ளது. சமைக்கக் கூடியதாக, பத்துப் பேர் படுக்கக் கூடியதாக பெரிதாக அது இருந்தது.

கொண்டு வந்தவை அங்கு வைக்கப்படும். நடுவிலார் வெள்ளெலிகளை உரித்து. இறைச்சியாக்குவார். சின்னப்பு மரவள்ளிக் கிழங்கைப் 'பொல்லம் பொல்லமாக' வெட்டுவார். கணபதியும், வேலுப்பிள்ளையும் மிளகாயும் தேங்காயும் எடுத்து வருவார்கள். கொட்டிலில் தூக்கப்பட்டிருந்த 'பிடிகாயிலிருந்து' வெங்காயம் எடுப்பார்கள். எல்லாவற்றையும் நடுவிலார் சமைப்பார். மற்றவர்கள் ஒவ்வொருவராகத் தோட்டக் கிணற்றில் தோய்வார்கள். தோய்ந்து முடிந்து எல்லோரும் வந்து குந்தச் சமையலும் முடியும். "இருங்கோ

தோஞ்சிட்டு வாறன்" என்று விட்டு நடுவிலார் போவார். நடுவிலார் காகத் தோய்ச்சல் காரனல்ல; எருமைத் தோய்ச்சல்காரன். ஐம்பது வாளியாவது தலையில் ஊற்று வார்.

காகம் நீருக்குள் வந்தமர்ந்து ஒருமுறை இறைகைச் சிலிர்த்து, இரண்டு முறை தலையை நீருள் அமிழ்த்திச் சிலிர்த்து விட்டுத் தனது முழுக்கை முடித்து விடும். எருமை நீண்ட நேரமாக நீருள் தன் உடம்பைப் புதைத்து முழுகும். அதுவே, முழுக்கில் எருமையும், காகமும் சம்பந்தப்படக் காரணமாயிற்று.

நடுவிலார் தோய்ந்து முடிந்த பின்பே சாப்பிடலாம். யாராவது முந்தினால் அவருக்குக் கோபம் வந்துவிடும். எடுத்த எடுப்பில் அடித்து விடுவார். இப்படித்தான் ஒருநாள் கட்டைக்கணபதி அடி வாங்கினான். அன்றைக்கு வெளவால் இறைச்சிகாய்ச்சினார்கள். நடுவிலார் முழுக்குக்குப் போய் விட்டார். கணபதி உள்ளே போய் வயிறு நிறைய இறைச்சியைச் சாப்பிட்டு விட்டு, வெளியே வந்து இருந்தான்.

நடுவிலார் அடுக்களைக்குள் போனார். இறைச்சி அரைவாசி தீர்ந்து போய்விட்டது. இன்னும் ஆறுபேர் சாப்பிட வேணும். "ஆற்றா எடுத்தது"? என்று உறுமினார். எவரும் பேசவில்லை. நேரே கணபதி அருகே வந்தார். கணபதி எங்கோ பார்த்த படி இருந்தான். இழுத்து விட்டார். கணபதியின் முன்வாயிலிருந்து இரத்தம் கொட்டியது. அதிலிருந்து யாருக்கும் அந்த எண்ணம் வரவில்லை. நடுவிலார் தோய்ந்து விட்டு வரவும் சாப்பாடு தொடங்கும்.

(வரும்)

□□

உள்ளே

கவிதை

பலரை இங்கு காணவில்லை
தேர்ந்த கவிஞர்கள்
ஆருயிர் நண்பர்கள்
சிறிதளவு பழகியவர்கள்
நலமுடன் வாழ்க.

பாபம் செய்பவர்களை
மோதி மிதித்துவிடுதலும்
அவர் முகத்தில் உமிழ்ந்து விடுதலுமே
எமது தாரக மந்திரம்.

இதை மறந்தவர்கள்
'அட்ஜஸ்ட்' பண்ணத் தெரியவில்லையே
என்பவர்கள் போய்வருக.

சேர்ந்தவுடன்
பெரிய மேடையாகப் போடுங்கள்,
ஓங்கி முழங்குங்கள் பாரதி குரலை,
பத்து நாட்கள் நடத்துங்கள் விழாவை
மின்விளக்குகளின் ஒளியில்.

உங்கள் சரிகை வேட்டிகள் ஒளிரட்டும்.
இல்லாதவர்கள் வாடகைக்கு எடுங்கள்
மன்றத்தில் வழக்கைத் தொடருங்கள்
உங்களுக்கா தெரியாது தலையங்கம் அமைக்க
பாரதி புரட்சிக் கவிஞனா? ஆன்மீகக் கவிஞனா?
பட்டிமன்றத்தில் முடிவெடுக்காதீர்கள்
சின்பு அதுவே உங்களுக்கு வசதியாக அமையும்.
எமக்கும் இந்தச் செய்திகள் கிடைக்கும்.
சிரித்துக் கொள்வோம்.

ஒரு நன்மை இருக்கிறது நீங்கள் போனதில்.

எமக்கு வேண்டாத புன்னகையொன்று
உதிர்த்திடத் தேவையில்லை
அதற்காக உங்களுக்கு நன்றி.

மயன் / 2

வேண்டாத
புன்னகை

தாறல்

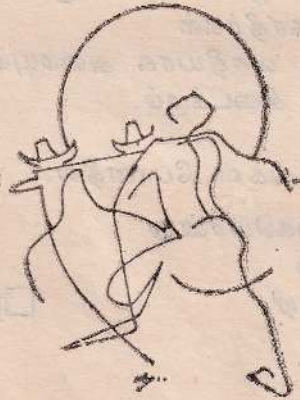
தாமரைச் செல்வி

கிளிநொச்சி ஆஸ்பத்திரியில் மத்தியானப் பார்வையாளர் நேரம். என் உறவுக்காரப் பெண்ணைப் பார்த்து விட்டுத் திரும்பும் போது ஆண்களின் வார்ட்டின் விநாந்தையில் பார்த்திபனின் அப்பாவைத் தற்செயலாகப் பார்த்தேன். மனம் பகீரென்றது.

இவர் ஏன் இங்கே நிற்கிறார்.....

பார்த்திபனுக்கு ஏதும் வருத்தமோ.....

பார்த்திபனையும் அவனது தந்தையையும் மகர

கம ஆஸ்பத்திரியில்தான் சந்தித்தேன்.

என் தூரத்து உறவினரான ஒரு இளைஞனுக்கு உதவியாக மகரகம ஆஸ்பத்திரியில் நான் இரண்டு வாரம் நின்ற போது பக்கத்துக் கட்டிலில் பார்த்திபன் இருந்தான். அவனுக்கு அருகே கவலையான முகத்துடன் அவனது தந்தை.

பார்த்திபனுக்கு இருபத்தாறு வயது இருக்கும். நல்ல உயரமும் உடம்புமாக இருந்தான். முகத்தில் மட்டும் வேதனைச் சுழிப்பு.

நான் இயல்பாக ஏற்பட்ட அக்கறையில்

“என்ன வருத்தம் இவருக்கு” என்று தகப்பனைக் கேட்டேன். நான் ஆதரவாகக் கேட்டதும் அவருக்கு கண்கலங்கி விட்டது.

அவர் கூறிய நீண்ட வரலாறு மிகவும் வேதனைக்குரியது. அவர்கள் மாங்குளத்திலிருந்து முல்

லைத்தீவுக்குப் போகும் வீதியில் நாலாவது மைலில் ஒரு சிறு கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். கொஞ்சம் தோட்டமும் கொஞ்சம் வயலும் செய்தாலும் வசதியாக வாழ இயலாத ஏழைக்குடும்பம்.

பார்த்திபன் தான் மூத்தபிள்ளை. அவனுக்குப் பிறகு ஐந்து பிள்ளைகள். இந்திய இராணுவம் அந்த நேரம் அவர்கள் கிராமத்துக்கூடாக ஒரு இளைஞனைத் துரத்தி வந்து தாறுமாறாக கட்டடில் அவனது அம்மா முற்றத்திலேயே விழுந்துஇறந்து போனாள். தம்பிக்குக் காலில் காயம். வாட்டசாட்டமாக இருந்த இருபது வயது பார்த்திபனைப் பிடித்துக்கொண்டு போய் நாலு மாதத்தின் பின்தான் வெளியே விட்டார்கள்.

நாலுமாதமாய் அடித்ததிலும் சித்திரவதை செய்ததிலும் அரைகுறை உயிரோடுதான் திரும்பி வந்தான்.

கொஞ்சம் கொஞ்சம் தேறி எழுந்தாலும்கழுத்து,

திருப்ப முடியாமல் வேதனையாக இருந்தது. தோட்டவேலையோ வயல் வேலையோ செய்ய முடியவில்லை. சின்னக் கடை யொன்று போட்டு நடாத்தி வந்தான்.

போன வருஷம் கழுத்தும் பின் முதுகும் நெஞ்சும் தொந்தநினைல் பலவித மாய் கஷ்டப்பட்டு கிளாலியால் பயணம் செய்து யாழ்ப்பாணம் ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போய்க் காட்டினார்கள். எக்ஸ்ரே எல்லாம் எடுத்துப் பார்த்து விட்டு உடனடியாக மகரகமவுக்குக் கொண்டுபோகச் சொல்லி விட்டார்கள்.

கழுத்துப் பகுதிகளில் கரண்டி பிடிக்க வேண்டும் என்றார்கள். சொந்தக் காரப் பெண்ணை, பிள்ளைகளுக்கு உதவியாக இருக்க விட்டு பார்த்திபனைக் கூட்டிக்கொண்டு மகரகம வந்திருந்தார். கரண்டி பிடிக்க என்றால் அதன் வேதனையை நினைத்து அழுது கொண்டே போவான் பார்த்திபன். இருபத்தாறு வயது இளைஞன் அழுது கொண்டுபோவது எனக்கே தாங்கமுடியாமல் இருக்கும் போது பெற்ற தகப்பனால் எப்படித் தாங்க முடியும்?

மகரகமவில் சிங்களம் தெரியாமல் ஆங்கிலமும் புரியாமல் அவர் பலதடவை தடுமாறும் போது நான்

தான் உதவுவேன். தானாக எழும்பி அவனால் நடக்க முடியாது. குளிப்பதற்காக கோ வேறு தேவைகளுக்காகவோ அவனை தள்ளுவண்டியில் அவருடன் சேர்ந்து நானும் தூக்கி இருத்துவேன். இரவில் அவர் நித்திரை கொள்ளுவதில்லை. எந்த நேரமும் வேதனையில் முனகும் அவனைத் தடவியபடியே இருப்பார்.

வார்ட்டுக்கு வெளியே பார்த்திபனுக்குத் தெரியாமல் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு தான்படும் வேதனையைச் சொல்லி அழுவார். காச இல்லாமல் உழவுமாடுகளை விற்று வந்த கதை சொல்வார். வீட்டை நினைத்து, மற்றப் பிள்ளைகளை நினைத்துக் கலங்கிப் போவார்.

கடவுளே..... இந்த ஏழைக் குடும்பத்துக்கு எத்தனை துயரங்கள் என்று நினைப்பேன். எங்கிருந்தோ வந்தவர்கள் செய்த அநியாயம் இந்தக் குடும்பத்தை இப்படிச் சீரழித்து விட்டதே. வந்தவர்கள் போய் விட்டார்கள். ஆனால் தங்களின் கொடூரமான செயலின் விளைவுகளை, அதன் துயர நிழல்களை மட்டும் விட்டு விட்டுப் போய் விட்டார்கள்...

நாங்கள் அங்கிருந்த நாள் வரை மகரகமவில் தான் இருந்தார்கள். அதற்

குப் பிறகு இன்றுதான் அவரைப் பார்க்கிறேன்.

நான் கிட்டப்போம் "என்ன அண்ணை இங்க நிற்கிறீங்கள்" என்றேன்.

எதிர்பாராமல் என்னைச் சந்தித்ததில் அவரும் தடுமாறி "தம்பி" என்றார்.

"பார்த்திபனுக்கு திரும்ப சுகமில்லாமல் இங்க வைச்சிருக்கிறம்"

"என்ன சுகமில்லை?"

"சாப்பிட ஏலாதாம். வெறும் தண்ணிச் சாப்பாடுதான். ஒரு பக்க கையும் காலும் இழுத்துப் போட்டுது."

கலங்கிய கண்களை தோளில் இருந்த துவாயால் துடைத்துக் கொண்டார். நான் அவருடன் உள்ளே கட்டிலில் சாய்ந்தபடி படுத்திருந்த பார்த்திபனிடம் போனேன்.

நான்கு மாதங்களில் மிகவும் மெலிந்திருந்தான். முகம் வாடிப்போய் இருந்தது. என்னைக் கண்டதும் அவன் கண்களில் இருந்த சோர்வையும் மீறி ஒரு மலர்ச்சி தெரிந்தது.

நான் அவனது கையைப் பரிவுடன் தடவி “என்ன செய்யுது பார்த்திபன்” என்று கேட்டேன். “சாப்பிட ஏலாதாம் அண்ணை. கதைச்சாலும் களைக்குது. கழுத்து முதுகெல்லாம் வலிக்குது” மெல்லிய குரலில் சொன்னான்.

அவன் தலைமாட்டில் இருந்த வைத்திய அறிகையை எடுத்துப் பார்த்தேன். “இது மகரகமலில் வைத்தியம் செய்த நிப்போட். இதை இங்க காட்டினனாங்கள்” “இதில வற மாதம் பத்தாம் திகதி மகரகமலில் கிளிவிக்குக்கு வரச்சொல்லியிருக்குதே...”

“ஓம் அண்ணை இங்க வெளிநாட்டு டொக்டரம் மாதான் இப்ப வந்திருக்கிறா. அவனிட்ட ஒருக்கா இங்கிலீஷில கேளுங்கோ

அண்ணை... மகரகமலுக்கு கிளிவிக்கில கொண்டு போய்க் காட்டினால் எனக்கு சுகம் வருமோ என்று. எனக்கு சுகம் வர வேணும் அண்ணை. ஐயாவுக்கு வயது போட்டுது. வீட்ட நான்தான் பாக்க வேணும். எதையாவது செய்து என்னைக் காப்பாற்றச் சொல்லுங்கோ இவை என்ன சொல்லுகினமோ அதைச் செய்வம் அண்ணை” அவன் கண்களில் ஆர்வம். வாழ விரும்புகின்ற ஆர்வம்.

“இப்ப கதையுங்கோ அண்ணை. என்ன சொல்லுறா என்று வந்து சொல்லுங்கோ”.

“சரி நான் கதைச் சிட்டு வாறன். நீ ஓண்டும் யோசிக்காதே”

அவனது வைத்திய அறிக்கையுடன் வெளியே வந்தேன். பார்த்திபனின் தந்தையும் கூடவே வந்தார். வெளியே வந்து மாமரநிழலில் நின்றுபோது அவர் தழுதழுத்த குரலில் சொன்னார். “தம்பி நான் எத்தினையோ அடிபட்டிட்டன். கண்ணுக்கு முன்னால மனிசியைப் பறிகுடுத்தன். எல்லாத்தையும் தாங்கிக் கொண்டு இந்தப் பிள்ளையளக்காக வாழுறன். என்ற பிள்ளைய இந்த நிலயில பார்க்க வயிறு பத்தி எரியுது. ஆனா நான் களைச்சுப் போனன் தம்பி. வீட்ட

மற்றுதுகள் என்னபாடோ என்று நெஞ்சுக்குள்ள ஒரே யோசனை. இனி என்னால ஏலாது. மகரகமலுக்குப் போய் பாஷை தெரியாத ஊரில நாய் படாப்பாடு படஏலாது. போனதரமும் நடக்க ஏலாதவனை தாண்டிக்குளத்தால நான் கொண்டு வரப்பட்ட பாடு.. கடவுளே! இனிமேல் கடன் வேண்டவும் ஆள் இல்லை. இங்க இருந்தால் ஓரளவுக்கு சமாளிக்கலாம். டொக்டர்

ரிட்ட ஒருக்கா கதைச்சுப் பாரும்தம்பி. இங்க வைச்சு ஏதும் வைத்தியம் செய்யலாமோ என்று கேட்டுப் பாரும். இப்பிடி அனுபவிக்கிறதை விட நான் சாகலாம் தம்பி. என்னால இனி ஏலாது” அவர் தழுதழுத்த குரலில் சொன்னதை நான் கவலையுடன் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். எவ்வளவு நொந்து போயிருந்தால் இவர் இப்படிச் சொல்லுவார் .. இவர் பார்த்திபனுடன் பட்டகண்டம் ஒவ்வொன்றும் நினை

வுக்கு வந்தது. “அங்க டொக்டர்மமா வாறா. கதைச்சுப் பாரும் தம்பி” நான்திரும்பிப் பார்த்தேன்.

எதிரே... எங்கோ ஒரு தேசத்திலிருந்து இங்கே பணிபுரிய வந்திருக்கும் அந்த மெல்லிய உயரமான பெண்ணை கொஞ்சம் மதிப்புடனும் வியப்புடனும் பார்த்தேன்.

நாங்கள் நிற்பதைப் பார்த்ததும் “என்ன விஷயம்?” என்று ஆங்கிலத்தில் கேட்டதும், நான் அந்த அறிக்கையை அந்தப் பெண்ணிடம் கொடுத்து பார்த்திபனின் வருத்தத்தை நினைவு படுத்தினேன்.

“ஆம் எனக்கு நினைவு இருக்கிறது. இதில் இருந்து கதைக்கலாமா?”

அந்த மாமர நிழலில் மர இருக்கையில் மூவரும் அமர்ந்து கொண்டோம்.

“சொல்லுங்கள் என்ன பிரச்சனை?”

நான் அவன் தந்தையை அறிமுகப்படுத்தி விட்டு அவர்கள் நிலமையைச் சொன்னேன் “மிகவும் கஷ்டப்பட்டோம். பாஷை தெரியாத மகரகமவில் போய்சிரமப்படுகிறார்கள். இங்கே வைத்து குணப்படுத்தக்கூடிய சாத்தியங்கள் ஏதும் இருக்குமா?”

எங்கள் இருவரையும் மொழிபுரியாமல் ஆவென்று ஏக்கத்துடன்

பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் அவரை... அந்த ஏழ்மைத் தோற்றத்தை ஒரு தடவை அனுதாபமாக பார்த்து விட்டு அந்த காகிதங்களை யும் ஊன்றிப் பார்த்தான். “இங்கே நாங்கள் செய்வது தற்காலிகமான சிகிச்சை தான். இவருக்குரிய முக்கியமான சிகிச்சையை இங்கே செய்யமுடியாது. நீங்கள் கட்டாயம் மகரகமவுக்குப் போக வேண்டும்.”

இதற்குள் “தம்பி கதைச்சிட்டு வந்து சொல்லும். நான் வார்ட்டுக்குப் போறன்” என்று அவர் உள்ளே போய்விட்டார்.

“வேறுவழி ஏதும்-?”

“இவருடைய நோய் பாரதூரமானது. பலவித ஆயுதங்களினால் தாக்கப்பட்ட காரணத்தினால் தசைத் திரட்சி ஏற்பட்டு விட்டது. நரம்புகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது உணவுக் குழாய் சேதமடைந்து வருகிறது.”

“இதை மகரகமவுக்கு கொண்டு போய் ‘கரண்ட’ பிடிப்பதனால் முழுவதும் குணமாக்கிவிடமுடியுமா?”

அந்தப் பெண் ஒரு நிமிடம் மௌனமாக இருந்து விட்டு

“இதை இங்கேயும் சரி மகரகமவிலும் சரி முழுவதும் குணப்படுத்த முடியாது. ஆனால் கரண்ட் பிடிப்பதனால் வாழுகிறவரை வேதனை குறைந்திருக்கும்.”

“அப்படியென்றால்-?” நான் திகைப்புடன் கேட்டேன்.

“அந்த இளைஞனுக்காகக் கவலைப்படுகிறேன். வாழுகின்றவரை இப்படித்தான் அடுத்த நாளோ... அடுத்த மாதமோ... அடுத்த வருஷமோ... வாழுகின்றவரை வேதனை குறைவதற்காக மகரகம போய் கரண்ட் பிடிக்கட்டும்.”

அந்தப் பெண் எழுந்து கொண்டதும் நானும் எழுந்து ‘வாசிட’ நோக்கிப் போனேன். அவர்கள் இருவரும் என் முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

‘காந்தியின் தேசமே... எங்கள் மக்களுக்கு எவ்வளவு பாதகத்தைச் செய்து விட்டாய். அதன் பலனை இவர்களைமாதிரி இன்னும் எத்தனை பேர் அனுபவிக்கிறார்களோ...’ மனம்பதை பதைத்தது.

‘வாழ ஆசைப்பட்டு மகரகமபோனால் மாறுமா என்று கேட்கும் மகனுக்கும் இங்கேயே மாற்ற முடியாதா என்று நொந்து போய்க் கேட்கும் தந்தைக்கும் நான் என்ன பதிலைச் சொல்வேன்...’

கடவுளே... இப்போது என்ன சொல்லப் போகிறேன்...’

மனதுக்குள் வார்த்தைகளைத் தேடிக்கொண்டே பார்த்திபனின் கட்டிலுக்கு அருகே போனேன். □□

கடந்த மூப்பது வருட காலமாக தொடர்ந்து எழுதி, எம்மண்ணுக்குப் பெருமை சேர்த்து வருபவர் சாந்தன். நாவல், குறுநாவல், சிறுகதை, கவிதை, விமர்சனம் என்று இலக்கியத்தின் பல கூறுகளுடனும் தன்னைப் பழக்கப் படுத்திக் கொண்டு எழுதிவருபவர். தமிழ் மூடன் ஆங்கிலம், சிங்களம், ரஷ்ய மொழிகளில் இவர் தேர்ச்சி யிக்கவர். ஆங்கில மொழியில் The Sparks என்ற சிறுகதைத் தொகுதியை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். ஈழத்தில் மட்டுமன்றி இந்தியா மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் அறியப்பட்டவர். வெளிச்சத்தின் முதலாவது இதழிலிருந்து தொடர்ந்து எழுதி வருபவர் தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் பாலும் முழுமையான மனுக்குல விடுதலையின் பாலும் தன்னை இறுக்கமாகப் பிணைத்துக் கொண்டவர். கடுகு, ஒட்டுமா, பார்வை, ஆரைகள், திருஷ்ணன் தூது, முளைகள், ஒரே ஒரு ஊரிலே, இன்னொரு வெண்ணிலவு, காலங்கள் எனப் பல இலக்கிய நூல்களை தமிழுக்குத் தந்தவர். இவருடைய கதைகள் ரஷ்ய, ஆங்கில, சிங்கள மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளன.

நேர்காணல்

சாந்தன்

நேர்முகம்

கருணாகரன்

- 1) எழுத்தாளர் சாந்தனென்றும், சுதுமலை அண்ணாமலைப் பரியாரியரின் போனென்றும் எங்கும் நன்கறியப்பட்ட தங்களின் தோற்றம், வளர்ச்சி என்றான சின்புலத்தை அறியத்தாருங்கள்;

1947ல் பிறந்தேன். தந்தையார், திரு. ஐயாத்துரை, சாதாரண கமக்காரனின் மகனாகப் பிறந்து தம் உழைப்பால் நிர்வாக சேவை தரம் வரை உயர்ந்தவர். தாயார், 'கார்பில்' னில் காசாளராக இருந்தவரின் ஒரே மகள் இசையிலும் இலக்கியத்திலும் ஈடுபாடு யிக்கவர் நீங்கள் குறிப்பிடுகிற அண்ணாமலைப் பரியாரியார் - எங்கள் அப்பு-தாயாரின் சிறிய தந்தையார். 'இறைவன் சந்நிதியில் எல்லோரும் சமம்' - என்பதைத்

தமது மருந்துக் கிட்கைகளில் மட்டுமன்றி தம் உள்ளத்திலும் பொறித்து அதற்கேற்ப வாழ்ந்தவர்.

ஐந்தாம் வகுப்பு வரை சுதுமலை சிற்றய பாரதி வித்தியாசாலையில் படித்தேன். இந்தப்பள்ளி வாழ்க்கைதான் பின்னர் என்று 'முனைகள்' கதையில் பதிவானது. ஆறாம் வகுப்பிலிருந்து க. பொ. த. (சா/த) வரை மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியில். இக்காலத்தில் தான் பேனை பிடிக்கிற ஆசை வந்தது. அதற்குக் காரணமாக இருந்தவர். திரு. வரதலிங்கம் என்கிற எங்கள் தமிழாசிரியர்.

க. பொ. த. (உ/த)வுக்கு யாழ். இந்துக் கல்லூரிக்குப் போனேன். அங்கும் எனக்கு ஆதர்சமாக ஒருவர் வாய்த்தார். திரு. ம. சி. பிரான்ஸிஸ். எங்கள் பிராணியியல் ஆசிரியர். அவரைப் பார்த்துத்தான் என் கையெழுத்தைத் தமிழிலேயே வைக்கத் தொடங்கினேன். இதற்காகப் பின்னர் சில வினாக்கள் கொடுக்க நேரிட்டது என்றாலும் - உத்தியோக வரவேட்டிலிருந்து, ஸ்ரீலங்கா கடவுச்சீட்டு வரை எல்லாவற்றிலும் - என் ஒப்பம் தமிழிலேயே இருந்தது.

நாங்கள் பயின்ற காலத்தில் யாழ். இந்துவின் எழுபத்தைந்தாவது ஆண்டு விழா இடம் பெற்றது. திரு தேவன் - யாழ்ப்பாணம் மேற்பார்வையில் 'வாழ்க்கைப் படகினிலே' என்றொரு நாடகத்தை வெற்றிகரமாக மேடையேற்றினோம். நான் வில்லன்.

1968ல் கட்டுபெத்தைக்குப் போனபோதே நான் எழுத்தாளனாகத்தானிருந்தேன். 1966ல், சிற்பி அவர்களின் 'கலைச்செல்வி'யில் எனது முதலாவது கதை 'பார்வை'யும், தெர்டர்ந்து 'விவேகி'யில் சில கதைகளும் பிரசுரமாகியிருந்தன.

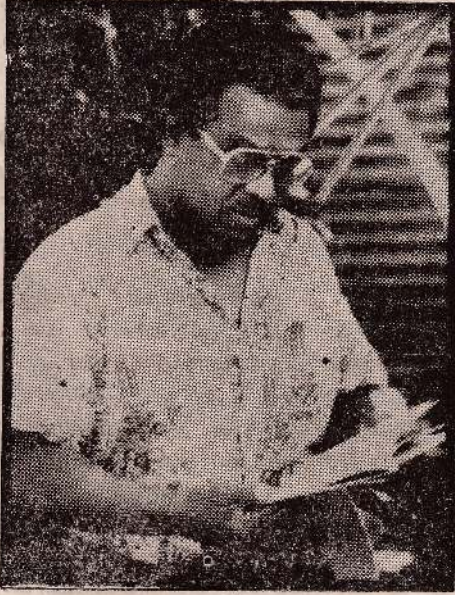
கட்டுபெத்தை வாழ்வு என்னளவில் மிக முக்கியமானது. அது நான்காண்டுகள் நீடித்தது. முதலாமாண்டு, முழுநேர வரைவல்லுநர் பயிற்சி நெறி. பிறகு மூன்றாண்டுகள் கட்டுமானப் பொறியியல். வார இறுதி வகுப்புகள் படித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே வேலையும் கிடைத்து விட்டதால், எனது முதலாவது தொகுதியான 'பார்வை'யை வெளியிட்டேன். மாவை நித்தியானந்தன் போன்ற பலர் நண்பர்களாயினர். மாணவர்களாகவே 'எழில்' என்றொரு மாசிகையை வெளியிட்டோம். ஐந்தோ, ஆறோ இதழ்கள் வந்தன.

அது, மாணவர் பேரவை இயங்கிக் கொண்டிருந்த காலம். தமிழர் பிரச்சினை தொடர்பான எங்கள் சிந்தனைகளிலும் புது முனைப்புகள் ஏற்பட்டன. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகப் பொறியியற்பீட மாணவர்கள் சிலர் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் செயற்பட்டு வந்தனர். 'தமிழ் இளைஞர்'வை அவர்கள் வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்கும் கட்டுபெத்தைக்கும் தீவிர தொடர்புகளும் ஏற்பட்டன. பிறகு எழுந்த என் எழுத்துக்களின் போக்கு இங்கேதான் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

1969ல், விடுமுறைக்கு வீட்டிற்கு வந்த போது 'விடிவு' என்றொரு 'சரித்திர நாடக'த்தை மேடையேற்ற முயன்றேன். ஒத்திகை, மற்ற ஏற்பாடுகள் எல்லாம் முடித்து, நோட்டீசும் அடித்தாயிற்று; 'இன்றைய எம் நிலைக்கு மாற்றுத் தருகிற

கருத்தை இதிலே காணுங்கள். தமிழிளைஞர்கள் இதைப் பார்த்து விட்டுச் சிந்திக்கவும் வேண்டுகிறோம்... பெரும்பான்மையினரின் எதேச்சாதிகாரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட சிறுபான்மைக் கடம்பர்கள், தங்கள் 'விடி' விற்காக மரகதபுரியில் கிளர்ந்தெழுகிறார்கள். அவர்களின் முடிவு - 'விடிவு' சொல்லும்! ஆனால், 'விடிவு' முடிவைச் சொல்ல முடியாமலே போனது. அதை மேடையேற்றப் பொலீஸ் அநுமதி கிடைக்கவில்லை!

எழுபதுகளின் தொடக்கத்தில், 'கொழும்பு கலை இலக்கிய நண்பர் கழக'த்தை ஆரம்பித்தோம். அ. யேசுராசா, நெல்லை. க. பேரன், குப்பினான் சண்முகன் போன்ற பல நண்பர்கள் அதிலிருந்தார்கள். எங்கள் வளர்ச்சிகளுக்குக் கழகம் வலு உதவியாயமைந்தது. எழுபதுகள் முழுவதுமே அது உயிரோடிருந்தது. இக்காலகட்டத்தில் 'மல்லிகை'யுடன் தொடர்புகள் ஏற்பட்டன. அதில் எழுதலானேன். அடுத்த ஒரு பத்தாண்டு காலத்திற்கு 'மல்லிகை' எனக்கு நிறையவே களந்தந்து என் வளர்ச்சிக்குத் துணை நின்றது. சிறுகதைகள் மட்டுமன்றி, 'சோழன்' என்ற பெயரில் 'சில கவிதைகளும் 'தங்கதேவன்' என்ற பெயரில் பல கட்டுரைகளும் அதில் எழுதினேன். 'கணையாழி'யில் எழுத ஆரம்பித்ததும் இதே காலகட்டந்தான். முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தொடர்புகளும் இவ்வேளையில் ஏற்பட்டன.

எண்பத்தோராம் ஆண்டு ஊரோடு வந்தேன். நானும், நண்பர்கள், புதுவை, செ. யோகநாதன், செம்பியன், சிறுப்பிட்டி பத்மநாதன் முதலியோர் சேர்ந்தமைத்த 'விசை' எனும் இலக்கிய அமைப்பு, இரண்டே ஆண்டுகள் தான் செயற்பட்டாலும், எங்களுக்கு அது ஓர் குறிப்பிடத்தக்க களமாக அப்போது அமைந்தது.

அடுத்த முக்கிய கட்டம் - அநேகமாய் எல்லோருக்கும் போலவே எனக்கும் - எண்பதுகளின் கடைக்கூற்றிலிருந்து தொடங்கிற்று. இந்தக் கட்டத்தில் நண்பர் ராதேயனைக் கட்டாயம் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

தொகுத்துப் பார்க்கையில், இது கால வரையிலான ஈழத்தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிப் போக்கின் இயல்பான வெளிப்பாடுகளிலொன்றே என்னுடையதும் என்று தான் படுகிறது. உண்மையில் 'என்'னுடையது என்று சொல்ல என்ன இருக்கிறது? எல்லாம் இந்த சமுதாயத்தின் சுயம்புவான வெளிப்படுத்தல்களே. 'நான்' வெறுங்கருவி. வழிகோலியவர்களும் சகபயணிகளுமெனப் பயணம் நெடுகிலும் பலரைச் சந்

தித்தேன். விமர்சனங்களின் மூலம் இந்த 'என்' வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர்களெனப் பேராசிரியர்கள் கைலாசபதி, சிவத்தம்பி மற்றும் ஏ. ஜே. கனகரட்ணா, நா. சுப்பிரமணியன், சபா. ஜெயராசா, சோ. கிருஷ்ணராஜா எனப் பலர் வாய்த்தமை என் பேறு.

- ஒரு காலத்தில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் முக்கியஸ்தராகவும், இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினராகவும், சிங்கள, தமிழ் தேசிய ஒருமைப் பாட்டுக்கு முன்னின்று உழைத்த தாங்கள், அன்று தொட்டே தமிழ்த்தேசிய உணர்வு மிக்கவராகவும், தமிழர்களுக்கென்று ஒரு நாடு வேண்டுமென்றும் உழைத்தும் எழுதியும் வருகின்றீர்கள். இந்த நிலையைத் தங்களுக்குள் ஏற்படுத்திய ஏதுகாரணிகள் எவை?

உங்களுடைய இந்தக் கேள்விக்கு ஒரு நாவலைத்தான் நான் பதிலாகத் தர வேண்டும்...

நான் பிறந்ததற்கு அடுத்த ஆண்டு இலங்கை 'சுதந்திரம்' பெற்றது. நடப்ப வற்றைப் பார்த்துக் கொண்டே நானும் வளர்ந்தேன். 56. பிறகு 58. கொழும்பிலிருந்து கப்பலேறி வந்து எங்கள் வகுப்பில் சேர்ந்த நண்பர்கள்; அவர்கள் சொன்ன கதைகள். பிறகு, கச்சேரி சத்தியாக் கிரகத்தின் போது பள்ளியிலிருந்து ஊர்வலம் போனோம். ஐயா, தடித்த தமிழரசு. ஆனால் என்னை அது கவரவில்லை.

வவுனியா சுந்தரலிங்கம் தான் ஆரம்பத்தில் என்னை ஈர்த்தவர். 'டெயிலி மிரர்' ரில் அவரின் கட்டுரைத் தொடரைப் படிக்க முயன்று வந்தேன். என்றாலும், ஆலயப் பிரவேச பிரச்சனைகளால் அவரின் சமூகக்கண்ணோட்டம் எனக்கு ஏற்புடைய தாயிருக்கவில்லை.

எழுபது மட்டில் என்று நினைக்கிறேன்- அப்போது யாழ்ப்பாணத்தில் தோற்றம் பெற்றுக் கொண்டிருந்த சில புதிய போக்குகளுடன் தொடர்பு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கட்டுபெத்தை நண்பர்களுடன் வந்து ஒரு நாள் முழுவதும் கிராமலையில் காத்துக் கொண்டிருந்தும் கை கூடவில்லை.

மட்டக்களப்பு நண்பர்கள் சச்சி, ஜெயாவுடன் இதே போன்றதொரு அலுவலுக்காக அங்கு புறப்பட்டவேளையில், 71ன் சேகுவேராப் பிரச்சனை வந்து தடுத்தது.

பிறகு, ஊர்காவற்றுறை வீ. நவரத்தினம், எழுபதுகளின் தொடக்கத்தில், நம் பிச்சை ஊட்டுபவராகத் தெரிந்தார், 'விடுதலை' என்ற பத்திரிகை கூட அப்போது வெளி வந்தது. ஆனால், அதுவும் நிலைக்கவில்லை.

தந்தை செல்வாவை, அவரது கொள்ளுப்பிட்டி இல்லத்தில் சந்தித்துப்பேசினோம். திருப்தி வரவில்லை.

இளமையின் துடிப்பு, இலட்சியவேகம், எதையும் உதிரியாக - தனி மனிதனாக - நின்று சாதிக்க முடியாது எனும் போதம் - இவற்றால், ஒரு அரசியல் அமைப்போடு சேர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது தவிர்க்க முடியாததாயிருந்தது. என்றாலும், எவரோடும் இனங்காண முடியாததவிப்பு மிகுந்தது. நண்பர்களும் ஒவ்வொருவராக மேற்படிப்பு, உத்தியோகம் - என்று பிரிய வேண்டியிருந்தது.

இன்றைய வாழ்க்கை கஷ்டம் மிகுந்ததென்று எவர் சொன்னது? சரியான வழி தெளிவாகத் தெரிகிறது. நேரே நடக்க வேண்டியது தான். கஷ்டமான விஷய மென்ன வென்றால், சரியான வழியைக் கண்டு பிடிப்பது தான். இன்றைய தலை முறையினருக்கு இந்தக் கஷ்டம் இல்லை. ஆனால், போன தலைமுறையைச் சார்ந்த எங்களுக்கு அது இருந்தது - சரியான பாதையைக் கண்டு பிடிக்கும் கஷ்டம். நாங்கள் இருளிற் குழம்பினோம். இன்று, பாதை தெளிவாகத் தெரிகிற வெளிச்சம் வந்திருக்கிறது.

ஒரு விதத்தில், நானும், நண்பர்கள் புதுவை, செ. யோகநாதன் ஆகியோரும் ஒரே விதமான பாதைகளைக் கடந்து வந்தவர்கள் தான்.

பாதை பற்றிச் சொல்கிறபோது கோவை. மகேசன் அவர்கள் ஒரு முறை எனக்குக் கூறியது நினைவு வருகிறது. 'நீரும் நானும் வெவ்வேறு வழிகளில் போய்க் கொண்டிருந்தாலும் ஒரே இடத்திற்குத்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம்' என்றார் அவர்.

அப்போது என் முன்னாலிருந்தவை இரண்டு: ஒன்று தமிழரசுக் கட்சி, மற்றது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி. 'அவர்களோடு சிலது ஒத்துப் போகிறது, இவர்களோடு சிலது ஒத்துப்போகிறது. எவரோடும் என்னை முழுமையாக இனங்காட்ட முடியவில்லை' என்ற அந்தரம் இருந்தது. அதை எழுதவும் செய்தேன்.

வி. பொன்னம்பலத்துடன் சேர்ந்து 'செந்தமிழர் இயக்க'த்தை அமைத்தோம். அதன் பெயர், முதலில், 'தமிழ் ஈழக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி' என்றே உத்தேசிக்கப்பட்டிருந்தது. பிறகு, ஏனோ பொன்னம்பலம் அதனை 'செந்தமிழர் இயக்க'மென மாற்றினார். வெகுவிரைவில் அதுவுங் கலைந்து போனது.

இந்த வேளையில், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, தனது முந்திய கால நடவடிக்கைகளை சுயவிமர்சனஞ் செய்திருந்ததுடன், 'தமிழர்கள் ஒரு தனித் தேசிய இனம்' என்றும், 'பிரிந்து செல்லும் உரிமை உட்பட்ட சுறுநிர்ணய உரிமை அவர்களுக்கு உண்டு' என்றும் பிரகடனஞ் செய்திருந்தது.

என் அபிலாஷைகளுக்கு மிகக் கிட்டியதாக இதைவிட வேறெந்தக் கொள்கையும் அப்போது வெளிப்படையாக வைக்கப்படவில்லை என நினைக்கிறேன். இதனாலும், எங்கள் இலக்கியப் போக்குகளில் இயல்பாகவே இடம் பெற்றிருந்த இடதுசாரித் திசையமைவுகளாலும் நான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைத் தேர்ந்தெடுத்தேன்.

தமிழர்கள் சுரண்டப்படுவதற்கும் ஒடுக்கப்படுவதற்குமெதிராக என் குரலை உயர்த்திக் கொண்டிருந்த வேளையில், நான் ஒற்றுமைக்கு எதிரானவனாகவும் இருக்கவில்லை. எல்லா எல்லைப்பாடுகளையும் மீறிய ஒரு மனிதனாகவே என்னை நான் காணமுயன்றேன். ஆனால், அது எப்போதும் அசாத்தியமாகவே இருந்தது. இந்தத் தீவின் யதார்த்தம் என்னை அதற்கு அனுமதிக்கவில்லை. 'நீ தமிழன்' என்று எனக்கு அது ஒவ்வொரு விதத்திலும் நினைவூட்டிக் கொண்டே இருந்தது.

'சர்வதேசியம்' என்பதன் அர்த்தம், தேசமே இல்லாத அகதி என்பதல்ல என்பதை நான் அன்றும் இன்றும் நன்றாகவே உணர்ந்திருக்கிறேன். ஒற்றுமைக்கு உழைத்த வேளையிலுங்கூட, 'தேசிய ஒருமைப்பாடு' என்பது பிழையான சொற்பிரயோகம் எனவும், 'இனங்களுக்கிடையேயான ஒற்றுமை' என்பதே சரி எனவும் வாதிட்டேன். ஏனெனில், இலங்கைத் தீவில் இரண்டு தேசிய இனங்கள் இருப்பதை மாக்ஸிய அளவுகோல்கள் வரையறுத்துத் தெளிவாகவே காட்டியிருந்தன.

இதே அளவுகோல்களின்படி, 'தமிழர்கள் ஒரு தனித்தேசிய இனம். அவர்களுடைய சுயநிர்ணய உரிமை மறுக்கப்பட முடியாதது. எந்தவித சுரண்டல்கள், பாகுபாடுகள், அடக்குமுறைகள், அடிமைத் தனங்களுக்கும் ஆளாகாமல், இறைமையோடும் கௌரவத்தோடும் தாங்கள் வாழ எந்த வழி ஏற்றது என்பதைத் தெரிவு செய்கிற சுதந்திரம் அவர்களுக்குண்டு. எந்த விதத்திலென்றாலும் அவர்களுக்கு நியாயமும் பாதுகாப்பும் இருக்க வேண்டும்' - என நான் எழுதினேன்.

'ஒற்றுமை' என்பது எனது இந்த அடிப்படை நோக்கிற்கு மாறானதாயிருந்தால் அடுத்த தீர்வு என்ன என்பதிலும் நான் மிகமிகத் தெளிவாக இருந்தேன்.

இந்த நிலைப்பாடு, 81ல் பிரசுரமான எனது நெடுங்கதையான 'கிருஷ்ணன் தூதி, லிருந்து '92 ல் 'வெளிச்சம்' இதழில் வெளியான 'மூண்டெரியுந்தீயின் மூலப் பொறி' வரை தெளிவாகச் சொல்லப்படுகிறது.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தைப் பொறுத்தவரை, அது ஒரு பரந்த அமைப்பாக - பல்வேறுபட்ட சிந்தனைகளும் போக்குகளும் கொண்டவர்களை உடையதற்கு இருந்தது. ஒரு அடிப்படை நோக்கில் ஒன்றுபட்டுச் செயற்பட்ட இவர்களுக்கிடையே இருந்த முரண்பாடுகள், வித்தியாசமான போக்குகள் என்பவை வெளித்தெரியுமளவிற்கு சங்கத்தின் செயற்பாடுகள் ஆழமாக அறியவில்லை. இலக்கியத்தின் சமு

தாயக் கடமையை ஏற்றுக் கொண்ட எழுத்தாளர்கள் எல்லோரும் அதிற் சேர்ந்து செயற்பட்டார்கள். சுரண்டல்கள், ஒடுக்கு முறைகளுக்கெதிராகத் தம் எழுத்துக்களை ஆயுதமாகப் பயன்படுத்த முனைந்த பலர் அதில் இடம்பெற்றார்கள்.

இன ஒடுக்குமுறைக்கும் சுரண்டலுக்குமெதிராகத் தொடர்ந்து குரல் கொடுத்து வந்த நானும் அதிலிருந்தேன். 'சாந்தன் வகுப்புவாதி, பிற்போக்காளன்' என வெளியிலிருந்தவர்களும் உதிரிகளுந்தான் கூக்குரலிட்டார்களேயொழிய, முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் ஒரு தரமாவது அப்படிச் கூறியதுமில்லை; என்னை விமர்சித்ததுமில்லை. இதிலும் முக்கியமானதென்னவெனில், பிரச்சினைக்குரியதாகக் கருதப்பட்ட எனது 'அந்நியமான உண்மைகள்' கதை பிரசுரமானதன் பின்பும் மு. எ. சங்கம் என்னை உவந்தேற்றுக் கொண்டது.

இன ஒடுக்குமுறைகளை எடுத்துக் கூறும் என் கதைகள், முற்போக்கு முகாமிலிருந்தே வந்ததால், கூடுதல் கவனிப்பைப் பெற்றேற்றத்தது என்பதையும் இங்கே மறுதலிக்க முடியாது.

● இன்றும் இலங்கைத் தேசிய மாயையுடன் இருக்கும் தழீழ் எழுத்தாளர்களுக்குத் தாங்கள் என்ன கூற விரும்புகின்றீர்கள்?

இன்று வரையான யதார்த்தங்கள் இவர்களுக்குப் புரிய வைக்காததையா நான் கூறிவிடமுடியும்?

யதார்த்தம் பற்றிப்பேசும், அவற்றை எழுத விழையும் எமது எழுத்தாளர்கள். அவற்றைப் புரிந்து கொள்வது அவசியம். மக்களுக்காகப் பேனை பிடிக்கிறோம் என்பவர்கள் மக்களின் அபிலாஷைகளை எப்படி மறுதலிக்க முடியும்?

1995 மார்ச் 3, 4, 5ம் திகதி களில் நடைபெற்ற கலை இலக்கியக் கருத்தரங்கின் இறுதி நாள் திகழ்வில் முல்லை மாவட்ட முதல்பெருங் கலைஞர் அரியான் பொய்கை செல்லத்துரை (இடது பக்கம்), மன்னார் மாவட்டக் கலைஞர்செபமாலை (குழந்தை) (வலதுபக்கம்) ஆகியோர் மங்கல விளக்கேற்றுக்கின்றனர். அருகே முல்லை, மன்னார் மாவட்ட கலை பண்பாட்டுக்கழகப் பொறுப்பாளர்கள் திரு.சங்கர், திரு.செந்தாளன் ஆகியோரும், நடுவில் கலை பண்பாட்டுக் கழகத் துணைப் பொறுப்பாளர் திரு.அன்பரசனும் காணப்படுகின்றனர்.

ஒலிப்பு

ஒற்றுமை, சமாதானம், எல்லாம் நல்ல விஷயங்களே. எந்த ஒரு மனிதனும் விரும்பும் விஷயங்களே. ஆனால், இவையெல்லாம் எதில் தங்கியுள்ளன? நியாயத்தில். சமத்துவத்தில். சுதந்திரத்தில். இவையின்றி முன்னவை எப்படிச் சாத்தியமாகும்?

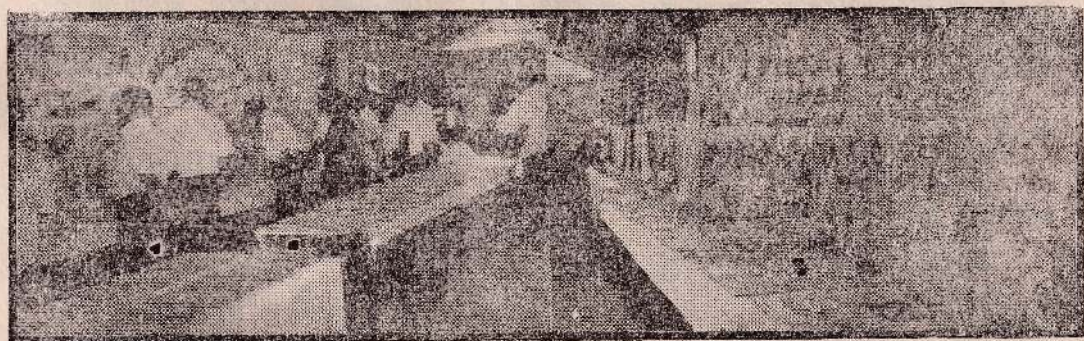
அப்படிச் சாத்தியப்படாத பட்சத்தில் அடுத்தது என்ன?

சுரண்டலுக்கும் ஒடுக்குமுறைக்கும் ஒரு தேசிய இனமே உள்ளாகி அகப்பட்டுக் கொண்டுள்ள வேளையில் ஏனைய சமூகநீதிகளை நாம் நிலைநிறுத்துவது எவ்வாறு? இதை மறந்து அல்லது புறக்கணித்து சமூக மேம்பாடு பற்றியெல்லாம் பேசுவீடு முடியுமா?

தன்னுடைய இந்த வரலாற்றுக் கடமையினின்றும் வழுகி விடுகிறவன், எழுத்தாளன் என்ற சொல்லுக்கே அருகதையற்றவனாகி விடுகிறான்.

● 'புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம்' என்று புதியதொரு சொற்சிரயோகம் அண்மைக் காலமாக வழங்கி வருகின்றது. ஈழத்தமிழரின் சர்வதேச இலக்கியப் புகழை புலம்பெயர் இலக்கியமே பெற்றுத்தரும் என்றும் கூறப்படுகிறது. இது பற்றித் தாங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

இந்தப் 'புலம்பெயர்ந்தோர்' எனப்படுபவர்கள் யார்? எதற்காகப் புலம் பெயர்ந்தார்கள்? இவர்கள் படைக்கும் 'இலக்கியம்' எது? அதற்கான உந்துதல்கள் எவை? இவ்வளவு தொகையான பருவ வெளியீடுகளை அவர்கள் உருவாக்குவது எப்படி? ஏன்? இவ்வளவு கேள்விகளையும் உங்கள் ஒரே கேள்வி என்னுள் எழுப்பி விடுகிறது.

கலை இலக்கியக்கருத்தரங்கையொட்டி வீடுதலைப் புலிகளின் வெளியீட்டுப் சிசிவினரும் அணைத்துலக தொடர்பகத்தினரும் நடத்திய புத்தகக் கண்காட்சியின் ஒரு பகுதியை இங்கே காணலாம்.

‘புலம் பெயர்ந்தோர்களை நான்கு விதமாகப் பிரிக்கலாமென நான் நினைக்கிறேன்.

முதலாவது வகை, இங்குள்ள நிலைமைகள் உக்கிரமடையும் முன்பே, வெளி நாட்டு மோகத்தால் மண்ணைத்தட்டிவிட்டுப் போனவர்கள். இரண்டாவது வகை, போராட்டத்திற்கு முகங்கொடுக்க முடியாது புறப்பட்ட அப்பாவிகள். மூன்றாவது வகை, இந்த நிலைமைகளைச் சுரண்டித் தம்மை வளர்த்துக்கொள்ள முயலும் ஓடுகாலிகள்.

இந்த மூன்றாவது வகையினரும் சேர்மதி இந்தப் புலம்பெயர் இலக்கியம் படைக்கிறோம் என்று பம்மாத்துப் பண்ணுகிறவர்களில். இவர்கள், மேநாடுகளின் வாழ்க்கைச் சொகுசு, போராட்டம் நடத்துகிறோம் என்ற பெருமை - இரண்டையும் ஒரே சமயத்தில் பெற விரும்புகிறார்கள். அதுவும் நோகாமல் நொடியாமல். போன இடத்தில் இவர்கள் தங்கள் பாட்டுக்குச் சந்தோஷமாக இருக்கட்டும்; பரவாயில்லை. ஆனால் அதை விட்டுவிட்டு, இலக்கியம் படைக்கிறோம், ஈழத்தை உருவாக்குகிறோம் என்றெல்லாம்! செப்படி வித்தை காட்டக்கூடாது.

இவர்களுடைய இந்த வேலையில் இரட்டைத் ‘தப்புதல் தன்மை’ இருக்கலாமெனவும் எனக்குப் படுகிறது. முதலாவது, மனச்சாட்சியுள்ள எந்த ஒரு பிரஜைக்கு முரிய பொறுப்புகளிலிருந்து தப்பி ஓடினார்கள். இரண்டாவது, வரலாறு தம் மீது சுமத்தப் போகும் குற்றச் சாட்டிலிருந்து தப்புவதற்காக - தாங்களும் ஏதோ செய்கிறார்களெனத் தம்மைத்தாமே ஏமாற்றிக் கொள்வதற்காக - ஏதோ எழுதுகிறார்கள். இந்த ‘இலக்கியம்’ என்ன செய்யும்?

இந்த எழுத்துக்களில் இரட்டைத் தப்புதல் மட்டுமன்றி, இரட்டைச் சுரண்டலும் இருப்பதாகப் படுகிறது. அடைக்கலங் கொடுத்த நாடுகளைச் சுரண்டி வசதி வாய்ப்புக்களைத் தேடிக்கொள்வது முதலாவது. தாங்களும் போராடுகிறோம் என்று சொல்லி, எமது மண்ணின் எரியும் நிலைமைகளைச் சுரண்டி ‘இலக்கியம்’ படைத்து, பெயர் புகழ் தேடமுயல்வது இரண்டாவது. இந்த எழுத்துக்களை ‘சுரண்டல் இலக்கியம்’ என்று தான் சொல்ல முடியும்.

குண்டும் ஷெல்லும் எப்படி இருக்குமென்று இவர்களா எங்களுக்குச் சொல்லித் தருவது? இவர்கள் ஒன்று வேண்டுமானால் செய்யலாம்.

அங்கங்கே தமக்குக் கிட்டுகிற அநுபவங்களை வேண்டுமானால் எழுதட்டும். அது பரவாயில்லை. ஆனால், அதிலும் ஒரு சேட்டை இருக்கிறது. ‘பார், பார், முன்பெல்லாம் கொய்யாப்பழத்தை அணில் கோதுவது பற்றித்தானே பாடினேன். இப்போ, அப்பிள் பழத்தை அணில் கோதுவதைப் பாடுகிறேன். பார்!’ என்று கெட்டித்தனம் காட்டுகிற சேட்டை இருக்கிறது.

நான்காவது வகை இனி வருகிறது.

இவ்வளவு காலமும் ‘போராட்டம் போராட்டம்’ என்று அறைகூவி விட்டு, போராட்டத்தை எதிர்கொண்டுள்ள இந்தப் பொறுத்த வேளையில் எதற்கென்றே இல்லாமல் தடம் புரண்டு - தம் அடிப்படை நோக்கத்தையே மறந்து - புறப்பட்டவர்கள். அந்த இலட்சியத்தை ஊறுபடுத்தும் விதமாக எழுதி வருபவர்கள். இவர்கள்

நடத்துவது நிழல் யுத்தம். எதற்கெதிராய் என்றே தெரியாத இந்த எழுத்துக்களும் என்ன செய்யும்?

இன்னுமொன்றை முக்கியமாக மனதில் கொள்ளவேண்டும். புகழுக்காகப் படைக் கப் படுவதல்ல, இலக்கியம். அது மக்களுக்காகப் படைக்கப்படுவது. அந்தந்த மண்ணிலிருந்து அந்தந்த மக்களோடு. அந்தந்த வாழ்வினடி யாகத்தானே பிறப்பது. அதை விட்டு, மண்ணையும் மக்களையும் யதார்த்தத்தையுமும் புறக்கணித்துச் சென்றவர்கள் ஆக்குவது எப்படி இலக்கியமாகும்? அது இலக்கி யமே இல்லை என்றாகும்போது, பிறகென்ன சர்வதேசப் புகழ்?

இலக்கியம் ஒரு புறமிருக்கட்டும். தங்களின் அடுத்த தலைமுறை தங்கள் மொழி யையும் பண்பாட்டையும் இழந்துவிடாமல் காப்பாற்றுவது இவர்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் சாத்தியப்படப் போகிறது? கடலிற் கரைந்த புளியாக இவர்களின் தனித்துவ முங் கரைகிற ஆபத்து நிதர்சனமானது- இந்த நிலைமையில் இலக்கியம்? யாருக்கு அது?

● போராடும் எந்தெந்தில், போராடும் இக்காலத்தில் வாழும் கலைஞனோ, எழுத்தாளனோ கவிஞனோ எப்படி வாழவேண்டும்? எந்தவகையில் இப் போராட்டத்துக்குப் பங்களிப்புச் செய்யவேண்டுமென நீங்கள் விரும்புகின்றீர்கள்?

எல்லாவற்றுக்கும் முதல், ஒரு நல்ல பிரஜையாக, மற்றவர்களுக்குச் சரியான முன்னுதாரணமாக அவன் வாழ்ந்து காட்டவேண்டும்.

போராட்ட இலட்சியத்திலும் அதன் வெற்றியிலும் விசுவாச மிக்கவனாக அமைய வேண்டும்.

பிறகு படைப்பாளியாக. முடிந்த விதங்களிலெல்லாம் - தன் கலையாற்றலை- தேச விடுதலையை முன்னெடுப்பதற்காகப் பயன் படுத்த வேண்டும்.

தேச நிர்மாணத்தில் தன் பங்குபணி பற்றிய பொறுப்புணர்வும் பெருமையும் மிக்கவனாக மிளிர் வேண்டும்.

● ஆசிரியராக, தொழில்நுட்பவியலாளராக, எழுத்தாளராக, மொழி பெயர்ப்பாளராக எல்லாம் செயற்படுகிறீர்கள்-இதில் தங்கள் பிரியத்திற்குரிய துறை எது?

எழுத்துத்தான் - என்றாலும், எல்லாத்துறைகளுமே பரஸ்பரம் பரிமாணங்களை அகலிக்க உதவுவதுடன், ஒட்டுமொத்தமாக எனது தளவிசாலிப்பிற்கும் உதவுகின்றன.

● எங்கள் விடுதலைப் போராட்டம் தங்களுக்கு ஏற்படுத்தியுள்ள உணர்வுகள் எவை?

முன்னர் இருந்த நிலைமைகளில் 'எமக்கென்றொரு நாடு' என்பதே எட்டாக் கனவாக இருந்தது. ஆனால் இன்றோ, எமது இளைய தலைமுறையினரின் இந்த உலகே கண்டிராத எழுச்சியையும் ஓர்மத்தையும், அதன் பிரமிக்கத்தக்க வழிநடத்

உலகம்

தலையும் நேருக்கு நேரே தரிசிக்கிறபோது. 'எம்முடைய நாடு உலகிற்கே வழி காட்டும்' என்ற நம்பிக்கை எழுவது தவிர்க்க முடியாததாகிறது.

எங்கள் போராட்டம் என்னும்போது, இதில் தங்களை ஆகுதியாக்கிக் கொள்கிற அந்த அதிமானிடர்கள், வெறுமனே ஒரு அரசியல் சுதந்திரத்தை மட்டும் நாடி நிற்பவர்களாக எனக்குப்படவில்லை. வாழ்வின் முழு விடுதலையையே அவாவி, மனித வாழ்வின் அர்த்தத்தையே தேடி நிற்பவர்களாகவே படுகிறது.

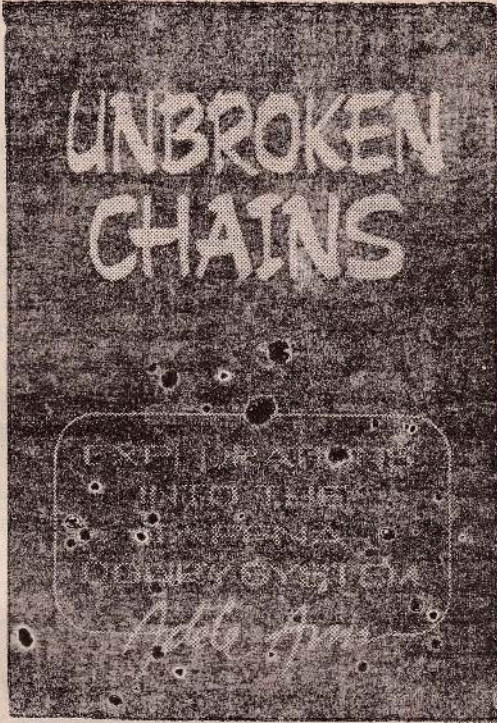
உலக வரலாற்றில் இடம்பெற்ற எத்தனையோ வீரங்களும் தியாகங்களும் எம்மைப் பிரமிக்க வைத்ததுண்டு. ஆனால் இன்று எங்கள் கண்முன்னே நடப்பவை, அவற்றையெல்லாம் பகலில் விளக்குகின்றன ஆக்கிவிட்டிருக்கின்றன. இவையெல்லாம் இலக்கியமாக்கப்படவேண்டும். எப்படி எங்கள் போராட்டம் உலகிலேயே பெருமைக்கும் சிறப்பிற்குமுரியதாய் உள்ளதோ, அதேபோல - அதனடியாய் எழுகிற இலக்கியமும் அமையும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. □□

அன்பான ஆதரவாளர்கள்
அபிமானிகள், வாடிக்கையாளர்
அனைவருக்கும் எமது
புதுவருட வாழ்த்துக்கள்....

என்றும் தரமான வில்லுத்தகடு
வேலைகளை நேர்த்தியாக
செய்து கொள்ள

நாடுங்கள் :-

பா. செல்வரட்ணம் கராச்
91, மணிக்கூட்டு வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

‘உடையாத விலங்குகள்’ (UNBROKEN CHAINS) என்ற தலைப்பில், யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவும் சீதன முறைமை பற்றி அடேல் ஆன் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய நூல் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டு தொடர் கட்டுரைகளாக ‘வெளிச்சத்தில்’ பிரசுரமாகி வருகிறது. இந்த நூலின் இரண்டாம் பாகத்தின் இரண்டாம் பகுதியை இங்கு தருகிறோம்.

உடையாத விலங்குகள்

அடேல் ஆன்

ஒழுங்குத் திருமணம்.

யாழ்ப்பாணத் தமிழரின் ஒரு முக்கிய பண்பாட்டு நடைமுறையாக திருமணம் அமையப்பெற்றிருக்கிறது என்பதை இந்த நூலின் முதற்பாகத்தில் எடுத்து விளக்கினோம். திருமணம் என்ற சமூக

நிறுவனம் வாயிலாகவே இன விருத்தி அல்லது சந்ததி மீளாக்கம் நிகழவேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பு இருக்கத்தான் செய்கிறது. எனினும் யாழ்ப்பாணத் தமிழரின் பண்பாட்டு உலகம் திருமணத்தை இந்த வரையறைக்குள் மட்டும் நிறுத்திவிடவில்லை. திருமண நடைமுறையானது தமிழ் மக்களிடையே நிலவும் சமூகப் பண

பாட்டு வழக்கங்களுக்கும் நம்பிக்கைகளுக்கும் புத்தயிரளித்துப் பேணி வருகிறது எனலாம். சாதியம், சொத்துடமை என்ற மைய உறவுகளில் பின்னிப்பிணைந்து கிடக்கும் சம்பிரதாயங்கள், சடங்குகள், வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், கடப்பாடுகள் ஆகிய பண்பாட்டுக் கோலங்களை குறித்துக்காட்டுவதாக திருமண வைபவம் நிகழ்கிறது. மிகவும் குதுகலமாக நிகழும் திருமண விழாவின் திரைக்குப் பின்னால் பெண் ஒடுக்குமுறையினதும் சீதனக்கொடுமையினதும் உண்மை முகம் ஒளிந்துகிடக்கிறது. ஆணும் பெண்ணும் அன்புறவால் இணையும் ஒரு உன்னத நிகழ்வாகக் கொண்டாடப்படுவதற்குப் பதிலாக, திட்டமிட்டு ஒழுங்குசெய்யப்பட்ட உடன்படிக்கையாக, ஒப்பந்தமாக திருமணம் நிகழ்கிறது.

ஒழுங்கு செய்யப்படும் திருமண முறைமையின் சமூகத் தோற்றுவாய்பற்றி அறிந்து கொள்வது கடினம். எனினும், இது ஒரு பண்டைய நடைமுறை என்பதை உறுதியாகக் கூறலாம்(5). வயதுவந்தவர்களின்

திருமணத்திற்காக, பெற்றோர், உறவினர் அல்லது கல்யாணத் தரகர்கள் தாம்பத்தியத் துணையை தெரிவுசெய்துகொடுக்கும் சமூக நடைமுறையை ஒழுங்குத் திருமணம் என்று கூறலாம் ஒத்திசைவான, பொருத்தமான சோடிகள் என்ற அடிப்படையில் திருமணங்கள் ஒழுங்குசெய்யப்படுவதில்லை. மாறாக, சாதியம், மதம், சோதிடம், சொத்து, அழகு, வயது என்ற ரீதியில் பல்வேறு அம்சங்கள் கருத்தில் கொள்ளப்பட்ட பின்னரே ஒரு திருமணம் முடிவாகிறது. ஆகவே யாழ்ப்பாணத் தமிழரைப் பொறுத்தவரை திருமணம் என்பது தாம்பத்திய உறவில் தம்பதிகளை இணைப்பது மட்டுமல்ல, அதற்கு அப்பாலும் பல விடயங்கள் இருக்கின்றன. திருமணத்தில் தம்பதிகள் இருவர் இணைந்துகொள்வது மட்டுமன்றி வம்சம், சாதியம், மதம், மற்றும் பல்வேறு அம்சங்களும் ஒன்றோடொன்று இணைந்து வலுப்பெற்றுக்கொள்கின்றன.

குடும்ப உறவினர் என்ற வட்டத்திற்குள் திருமணங்கள் ஒழுங்குசெய்யப்படுவது நீண்டகாலமாகவே ஒரு மரபாக இருந்து வருகிறது. இரத்த உறவினர்கள் மத்தியில் திருமணங்கள் நிகழ்வது வழக்கம். எனினும் இரத்த உறவினர் மத்தியில் திருமணம் செய்துகொள்வதற்கு சில விதிகளும், நியமங்களும் உள்ளன. குடும்ப உறவு முறைகளும், உறவுத் திருமண வழக்குகளும் வெளியாரைப் பொறுத்தவரை மிகச் சிக்கலானதாகத் தென்படலாம். உதாரணமாக, பெற்றோரின் உடன்பிறந்தார் பிள்ளைகள் திருமணம் செய்ய அனுமதியுண்டு ஆயினும், இந்த நெருங்கிய இரத்த உறவுமுறையிலும் சில சமூக வரையறைகளும் கட்டுப்பாடுகளும் உள்ளன. அதாவது, சகோதரனதும் சகோதரியினதும் பிள்ளைகள் (மைத்துனர்கள்) திருமணஞ்செய்ய அனுமதியுண்டு. அதேவேளை, சகோதரிகளின் பிள்ளைகள் மத்தியிலும், சகோதரர்களின் பிள்ளைகள் மத்தியிலும் திருமணம் நடைபெறுவது

அஞ்சல்

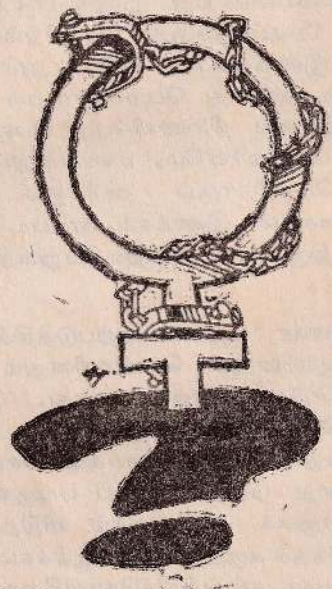
வழக்கல்ல. இங்கு சகோதர உறவு ஒரே நிலையில் இருந்தபோதும் சகோதரர்களது பிள்ளைகளின் சமூக உறவு வேறுபட்டது. இரு சகோதரர்களது பிள்ளைகள் ஒன்று விட்ட சகோதரர்களாகவே கருதப்படுவர். ஆயினும் அதேவேளை, சகோதரன், சகோதரியின் பிள்ளைகளை சமூக உறவு தொலை உறவு போன்று வித்தியாசமா னது. அவர்கள் மைத்துனர்களாகக் கருதப்படுவர். அவர்களுக்கு திருமணம் செய்து கொள்ள அனுமதியுண்டு. இந்த வகையான திருமணங்கள் காரணமாக சில கிராமங்களில் வாழும் மக்கள், பல்வேறு உறவு நிலைகளில் இரத்த உறவினராக பிணைந்து கிடப்பதைக் காணலாம். மைத்துனர் மத்தியிலான திருமண வழக்குப்பற்றி திரு. கார்வே கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடுகிறார்:

“இந்தத் திருமணங்கள் ஒழுங்கு செய்யப்படுவது ஒரு புதிய உறவை தோற்று விப்பதற்காக அல்ல. அன்றி, குடும்ப கூட்டுறவை விரிவுபடுத்துவதற்காகவும் அல்ல. மாறாக, இத்தகைய திருமணம் ஒவ்வொன்றும் ஏற்கனவேயுள்ள குடும்ப உறவுகளை இறுக்கமாக்கி, ஏற்கனவே பிணைந்திருக்கும் உறவினரை மேலும் நெருங்கிய உறவினராக மாற்றிவிடுகிறது. .. சில குடும்பங்களிடையே பெண்பிள்ளைகள் தொடர்ச்சியாக பரிமாற்றம் செய்யும்வகையில் இத்திருமணம் அமைகிறது. இதன் விளைவாக, திருமணத் தம்பதிகளைப் பொறுத்தவரை எல்லா உறவினரும் இரத்த உறவினரே. இத்திருமணம் ஏற்கனவேயுள்ள உறவுகளை மேலும் வலுப்படுத்திவிடுகிறது.” (6)

இத்தகைய இரத்த உறவுக் குடும்ப அமைப்பும், மைத்துனர் மத்தியிலான கல்யாண உறவுகளும் திருமண முறையை மிகவும் குறுகிய, உள்நோக்கிய வட்டத்திற்குள் நிறுத்திவிடுகிறது. உறவினர் மத்தியில் திருமணங்கள் ஒழுங்குசெய்வது சாத்தியமற்றதாயின், அல்லது விரும்பத்தகாததாயின், அடுத்த நெருக்கமான சமூக வட்டத்தில்

திருமண ஏற்பாடுகள் நிகழ்வது வழக்கம். அதுதான் சாதிய வட்டம். யாழ்ப்பாண சமூக அமைப்பில் சாதியம் முக்கியமானது. தனிநபர், குடும்பம், சமூகம் என்ற ரீதியில் சாதியப் பிரக்கை மக்கள் மத்தியில் ஆழமாக வேரூன்றியிருக்கிறது. ஒரே சாதிக்குள் திருமணங்கள் ஒழுங்குசெய்யப்படுவது முக்கியமான சமூக நடைமுறை. தமது சாதிக்கு வெளியாக திருமணம் செய்யும் தம்பதிகள் தமது குடும்பத்திலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டு அந்நியமாகும் ஆபத்தான சூழ்நிலையை எதிர்கொள்ள நேரிடும்.

ஒழுங்குத் திருமண முறையை எடுத்துக்கொண்டால், குடும்ப உறவு, சாதியம் போன்ற விடயங்களில் பிரச்சனைகள் இல்லாதபோதும் திருமணங்கள் முடிவாகிவிடுவதல்ல. ஒழுங்குத் திருமணத்தில் குடும்ப உறவும் சாதியமும் அடிப்படையானது என்பது உண்மையே. ஆயினும் அதேவேளை, திருமணம் செய்துகொள்ளப்போகும் தம்பதிகள் ஒரே மதத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும். திருமண ஒழுங்கில் குடும்ப உறவு, சாதியம், மதம் ஆகிய

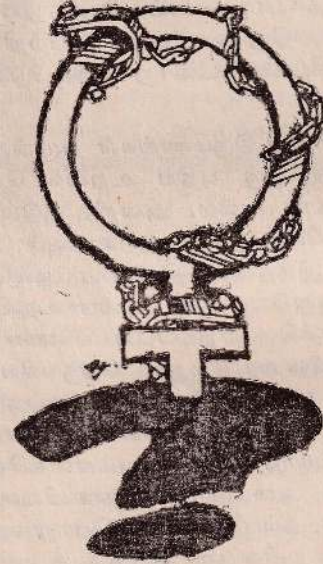
விடயங்களில் ஒத்திசைவு காணப்பட்டால் அடுத்த கட்டத்திற்கு துணிந்துசெல்லலாம். அடுத்த கட்டமும் மிகவும் அவதானத்துடன் அணுகப்படுகிறது. இக் கட்டத்தில் தான், ஒருவரை ஒருவர் முன்பின் தெரியாத, திருமணம் செய்துகொள்ளப்போகும் இருவரது மனவியல்பு, குணவியல்பு, உடலியல்பு, ஆளுமைபோன்ற அம்சங்கள் ஒத்திசைவானதாக அமைந்திருக்கிறதா என்பதை மதிப்பாய்வுசெய்து முடிவெடுக்கப்படுகிறது. சோதிடம் இவற்றை நிர்ணயிக்கிறது. வேறெல்லாம் பொருத்தமாக அமைந்தாலும், சிரக நிலை, இராசிநிலை, நட்சத்திரம் போன்றவற்றில் பொருத்தப்பாடு இல்லாதபட்சத்தில் திருமணம் நிகழ்ந்துவிடாது.

சாதகக் குறிப்பில் பொருத்தப்பாடு காண்பதற்கு முன்னராகவே ஒரு பெண்ணின் அழகு, அவளது வயது, அவளது ஒழுக்கம் போன்றன மிகவும் நுணுக்கமாக ஆராயப்படுகிறது. மணமகனது நிலையும் அப்படித்தான். அவனது தொழில், சமூக அந்தஸ்து, நடத்தை போன்றன கவனத்தில் எடுக்கப்படுகிறது. இறுதியாக சீதனம் பேரம் பேசப்படுகிறது. மற்றெல்லாவற்றிலும் இணக்கப்பாடு கண்டாலும் மணமகனும் அவனது பெற்றோராரும் இறுதியான முடிவை நிர்ணயிப்பது பெண்ணின் சீதனப் பெறுமானமே. மணமகனும் அவனது பெற்றோரும் விடுக்கும் சீதனக் கோரிக்கையில் இணக்கம் ஏற்படாத பட்சத்தில் திருமணம் நிறைவுபெறுவதில்லை.

திருமண உறவை ஏற்படுத்திக்கொள்வதில் ஆணினதும் பெண்ணினதும் சமூக நிலைப்பாடு வித்தியாசமானது. பெண்களைப் பொறுத்தவரை திருமணம் செய்து கொள்வதும், சந்ததி மீளாக்கம் செய்வதும் அவர்களது முக்கிய சமூகப் பங்குகள் என்பதை சமூகக் கருத்துலகம் விதித்திருக்கிறது. இந்தக் கருத்தியலின் ஆதிக்கம் பெண்களை ஆழமாகப் பற்றிக்கொள்கிறது. இந்த

சமூகப் பங்குகளை நிறைவுசெய்துகொள்வது வாழ்வின் பிரதான இலட்சியமென பெண்கள் கருதுகின்றனர். சமூகத்தால் வரிக் கப்பட்ட இந்த சமூகப் பங்குகளை நிறைவு செய்யத் தவறும் பெண்களை சமூகம் இழிவாகப் பார்க்கிறது. இயற்கையின் நியதியையும் சமூக வாழ்வின் அர்த்தத்தையும் நிறைவுசெய்ய முடியாதவர்களாக அவர்களை குறைகாண்கிறது.

திருமணம் என்பது பெண்களுக்கு அவசியமானதொன்று என்பதனை வலியுறுத்

தும் குடும்ப நிர்வாகங்களும் இருக்கத்தான் செய்கிறது. முதலாவதாக, பெண்பிள்ளைகளைப் பொறுத்தவரை பெற்றோருக்கு சில கடப்பாடுகள் உள்ளது என்ற சமூக நியமம் இருக்கிறது. திருமணமாகாத இளம்பெண்கள் தாமாகச்சிந்தித்து முடிவுகளை எடுக்கும் முதிர்ச்சியற்றவர்கள் என்ற பார்வை நிலவுகிறது. எனவே, வயதாலும் அனுபவத்தாலும் முதிர்ச்சிபெற்ற பெற்றோர்களே தமது பெண்பிள்ளைக

ளுக்கு தகுதியான வாழ்க்கைத் துணையை தேடிக்கொடுக்கவேண்டும் என்ற மரபும் இருக்கிறது. இதன் அடிப்படையில் தமது பெண் பிள்ளைகளுக்கு திருமணத்தை ஒழுங்குசெய்யும் சமூகக் கடப்பாடு பெற்றோர் மீது சுமத்தப்படுகிறது. இதனைச் செய்யத்தவறினால் பெற்றோர் தமது குடும்பக் கடமையை நிறைவுசெய்யவில்லை என்ற பழி அவர்களைச் சாரும். இது குடும்பத்தில் பாரதாரமான பிரச்சனையாக எழுகிறது. தமது கடமையை நிறைவு செய்ய முடியாத பெற்றோர் சமூகத்தின் இழிச்சொல்லுக்கு ஆளாகின்றனர். இந்த சமூகத் தாழ்வுணர்வால் பீடிக்கப்படும் பெற்றோர் திருமணமாகாத பெண் பிள்ளைகள்மீது தமது வெறுப்புணர்வை வெளிக்காட்டுவதுண்டு. திருமணமாகாத பெண் பிள்ளைகளின் நிலையோ மிகவும் சங்கடமானது. குடும்பத்திற்குப் பளுவாகவும் சமூகத்திற்கு ஒரு குறையாகவும் தமது வாழ்வு அமைந்துவிட்டதாக அவர்கள் கலக்கமடைகின்றனர். விரக்தியும் வேதனையும் சதா பீடித்துக்கொள்ளும் திருமணமற்ற வாழ்வு அவர்களுக்கு ஏக்கத்தையும் அங்கலாய்ப்பையும் கொடுக்கிறது.

குறிப்பிட்ட தொடர்வரிசையில் பிள்ளைகளுக்கு திருமணம் ஒழுங்குசெய்யும் சமூக நியமம் ஒன்று இருக்கிறது. இதன் காரணமாகவும், பெண் பிள்ளைகளுக்கு திருமணம் செய்துகொடுக்க பெற்றோர் நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றனர். இந்த முறைமை, பல காரணிகளின் விளைவாக இப்பொழுது தளர்ந்துவருகிறது. எனினும், ஆண் பிள்ளைகளுக்கு முன்னராக பெண் பிள்ளைகள் திருமணம் செய்துகொள்வதே உகந்தது என்ற கருத்து இப்பொழுதும் இருக்கத்தான் செய்கிறது. மூத்த பெண்ணுக்கு திருமணமாகிய பின்னரே இளைய பெண்பிள்ளைகள் திருமணம் செய்துகொள்வது மரபு. பெண் பிள்ளைகள் 'கரைசேர்ந்த' பின்னரே ஆண் பிள்ளைகள் திருமணம் செய்துகொள்வதும் வழக்கம்.

குடும்ப முறைமையிலுள்ள பண்பாட்டு நியமங்கள் ஒருபுறம், சமூகத்தில் பெண்கள் வகிக்கும் பங்குபற்றிய கருத்தியற் கோட்பாடுகள் மறுபுறமுமாக, பெண்ணின் திருமணத்தை நிர்ணயிக்கும் நிர்ப்பந்தங்களாக அமைந்துவிடுகின்றன. இந்தச் சிக்கலான சமூகச் சூழலின் பின்னணியில் எழும் அழுத்தங்கள் திருமணத்தில் பெண்ணின் நிலையை பலனீனப்படுத்திவிடுகிறது. சமூக வாழ்வில் பெண்ணின் பங்கு எப்படி அமைய வேண்டும் என்ற கருத்தியற் பார்வையின் அடிப்படையில் தான் ஒழுங்குத் திருமண வழக்கு உருவாக்கம் பெற்றிருக்கிறது. நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதுபோல, ஒரு பெண்தனது வாழ்க்கைத் துணைவனை தானாகத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு முதிர்ச்சியற்றவள் என்பதே மேலாண்மையான கருத்தோட்டமாக இருக்கிறது. இந்தக் கருத்துப்பாட்டில் சில உண்மைகள் இருக்கவும் செய்கிறது. ஏனென்றால், திருமணத்திற்கு முன்பாக, ஆண்களுடன் உறவாடும் அனுபவம் பெண்களுக்கு இருப்பது மிகக்குறைவு. இல்லா மலும் இருக்கலாம். சமூக உறவாடல்களிலிருந்து திருமணமாகாத இளம்பெண்களும் ஆண்களும் பிரித்துவைக்கப்பட்டிருப்பது எவரும் காணக்கூடிய சமூக நிதர்சனம். இந்த சமூகப் பிளவால் எழக்கூடிய நன்மை தீமைபற்றிய சர்ச்சைக்குரிய தார்மீக விவாதத்தில் ஈடுபட நாம் விரும்பவில்லை. எனினும், வயதுவந்த இளைஞர் யுவதிகள் மத்தியில் பரஸ்பர நட்புறவும், புரிந்துணர்வும் இல்லாத பட்சத்தில் பெண்கள் தவறான முறையில் இட்டுச்செல்லப்படுவதற்கும், இசைவற்ற தாம்பத்திய உறவில் தள்ளுபடுவதற்கும் வாய்ப்புண்டு என்பதை மட்டும் நாம் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறோம்.

ஒழுங்குத் திருமண முறையானது யாழ்ப்பாணத் தமிழரின் பண்பாட்டு வாழ்வில் ஆழவேர் பதித்து நிற்கிறது. இந்த வழக்கத்தின் காரணமாக தான் விரும்பிய ஒரு வாழ்க்கைத் துணைவனை தேர்ந்தெடுக்கும் சுதந்திரத்தை பெண்கள் இழப்பதுடன், மற்றவர்கள் செய்துகொள்ளும்

மறைமுக உடன்பாட்டிற்கும் பலிக்கடா ஆகிவிட நேர்கிறது. ஒரு பெண் எந்த வயதில், எந்த நேரத்தில், யாரைத் திருமணம் செய்துகொள்வது என்ற முடிவை எடுக்கும் அதிகாரம் பெற்றோரிடம் உள்ளது. இதன் அடிப்படையில், பெற்றோரது உலகப் பார்வைக்கும் பெண்பற்றிய அவர்களது நோக்கிற்கும் அவள் பணிந்துபோக நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறாள். சமூகப் பண்பாட்டு வரையறைகளை மீறிக்கொண்டு தனது தனித்துவ ஆளுமையையும் ஆற்றலையும் பேணிவளர்க்க அவளுக்கு வாய்ப்புகள் மறுக்கப்படுகிறது. ஒழுங்குத் திருமண பேரம்பேச்சின்போது ஒரு பெண்ணின் கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, தொழில் உயர்ச்சி, சமூக அபிலாசைகள் போன்றன கருத்தில் கொள்ளப்படுவதில்லை. ஒரு இளம்பெண்ணின் ஆளுமை வளர்ச்சியும், முதிர்ச்சியும், தங்குநிலையற்ற தனித்துவமும் எத்தகைய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்பதும் உணர்ந்துகொள்ளப்படுவதில்லை. ஒழுங்குத் திருமண முறையானது, பெண்களை, குடும்பத்தினதும் சமூகத்தினதும் நிர்ப்பந்தங்களுக்குப் பணியவைத்து அவர்களை குரலற்ற சடப்பொருளாக மாற்றிவிடுகிறது. இறுதியாக, முக்கியமாக, ஒழுங்குத் திருமண பேரம்பேச்சின் விளைவாக, பெண்கள் திருமணச் சந்தைக்கு கொண்டுவரப்படுகிறார்கள். அங்கு, சில குறிப்பிட்ட சமூகப் பெறுமானங்களுடைய பண்டம் என்ற நிலைக்கு அவள் மாற்றப்படுகிறாள். இந்தச் சந்தையில் அவளது மதிப்பை அவளது சீதனம் தீர்மானித்துவிடுகிறது. அவளது சீதனத்தின் மதிப்பைக் கொண்டு அவள் ஒரு பெறுமானமுள்ள கவர்ச்சிப் பொருளா, இல்லையா என்பதை ஒரு ஆணும் அவளது குடும்பத்தினரும் கணித்துக் கொள்கின்றனர். அழகுபற்றியும், வயது பற்றியும், சாதியம்பற்றியும், மதம்பற்றியும் மனிதர்கள் கொண்டுள்ள பார்வைகளையும், மதிப்பீடுகளையும் பாதிக்கும் அளவிற்கு சீதனத்திற்கு அபார சக்தியுண்டு. ஆனால், கிரகங்கள், நட்சத்திரங்கள் ஆட்சி புரியும் சோகிட உலகத்தில் பணத்தின் ஆதிக்கம் குறைவு. ஆயினும், சில சந்தர்ப்பங்களில், பண்பலம் கிரகநிலைகளின் முக்

கியத்துவத்தை குறைத்துவிடும் ஆற்றல் பெற்றது.

சமூக அமைப்பை மீளாக்கம் செய்வதிலும் ஒழுங்குத் திருமண முறை முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது என்பதை முன்பு விளக்கினோம். சாதிய ஒடுக்குமுறை, மதத்து வேசம், பெண் அடிமைத்தனம் போன்ற சமூகத் தீமைகள் நீடித்து, நிலைப்பதற்கும் இது ஒரு தீர்ணய சக்தியாகவும் இயங்குகிறது. சொத்துடமை படைத்த உயர்சாதி வர்க்கத்தினரைப் பொறுத்தவரை அவர்களுக்கு ஒழுங்குத் திருமணமுறை ஏற்படையதாக இருக்கலாம். சாதியத்தை நீடித்து வைத்திருப்பதற்கு இது உகந்ததாக அமைகிறது. ஒழுங்குத் திருமண நடைமுறையில் உடைவு ஏற்பட்டால், அது சமூகத்தில் மாற்றங்களுக்கு வழிகோலக்கூடும். எனவே, இந்த நடைமுறையைக் கட்டிக்காத்து, அதன் முரணற்ற தன்மைமூலம் சமூக மாற்றம் வேண்டி எழும் சவால்களை தணித்துவிட முடியும். அடுத்ததாக, திருமண விவகாரத்தில் பெண்கள் பணிந்துபோகும் தன்மை கொண்டவர்களாக இருப்பதால் சமூக ஒடுக்குமுறையை நீடிப்பதற்கும் அவர்கள் பயன்படுக்கப்படுகிறார்கள்.

உசாத்துணை நூல்களும் குறிப்புகளும்:

- 5) Unpublished Thesis on 'REVERENTIAL FEAR IN MATRIMONIAL CONSENT' by T. J. KIRUPAKARAN 1993.
- 6) KARU I. KINSHIP ORGANISATION IN INDIA - Pages 129 - 220 POONA, 1953.

(தொடரும்)

நம்பிக்கை

நா. ஶாஸ்கரன்

“ஐயா, என்றை பிள்ளையை விடுங்கோ... ஐயா என்றை பிள்ளையை விடுங்கோ... அவன்பள்ளிக்குட்பெடியன் ஐயா, அவனுக்கும் இயக்கத்தக்கும் ஒரு தொடர்பும் இல்லை ஐயா ஐயா உங்களைக்கையெடுத்துக்கும்பிடுறன். அவனை விட்டிடுங்கோ”

அந்தக்குரல் நாற்புறமும் அரைச்சுவரிடப்பட்டு இரும்பு வலைகளால் அடைக்கப்பட்டிருந்த அந்த மன நோயாளர் சிசிச்சைப் பிரிவில் ஒங்கி ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது.

ஒராண்டுக்கு முன்பே வீதி வீதியாக மற்றவர் வேடிக்கை பார்க்க பேசுத்திரிந்த அதே வார்த்தைகளை நல்லம்மா அக்கா இப்பொழுதும் பேசிக்கொண்டிருப்பதிலிருந்து அவள் இன்னமும் குணப்படவில்லையென்பதை உணர்ந்து கொண்டு உள்ளே நுழைகின்றேன்.

“அப்பாடா, இது என்ன தோற்றம்?”

கந்தல் உடை, அழுக்கேறிய தலைமயிர், விகார மடைந்தமுகம், எதையோ பறிகொடுத்த ஏக்கம்; பிரமை. நல்லம்மா அக்காவைக் கண்டகண்கள் என்னையறியாமலேபனித்தன.

பாவம் அவள்.

அவள் எப்படிக்குணப்படுவாள்?

பெற்ற பிள்ளையைப் பறிகொடுத்த பேதமையை எப்படி ஒரு அன்னையால் தாங்கிக் கொள்ள முடியும்?

விடிந்தால் மோகன் விடுதலை செய்யப்படுவான்

என்ற நம்பிக்கையில் இர வெல்லாம் நல்லம்மா அக்காவிற்கு தூக்கமே வரவில்லை.

மரணத்தின் பிடியில் சிக்கியுள்ள தனது மகன் மீண்டும் வரப்போகிறான் என்ற மனமகிழ்ச்சியுடன் நல்லம்மா அக்கா அந்தக் கொடிய பனியையும் பொருட்படுத்தாமல் ஆண்டவனை அர்ச்சித்துக் கொண்டு தனது தமயனாருடன் அந்த முகாம் வாசலைச் சென்றடைகின்றாள்.

அந்த முகாம் வாசலில் தலைப்பாகை அணிந்த சிலர் காவல் கடமையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

நல்லம்மா அக்காவிற்கும் செல்லையருக்கும் வியர்த்துக் கொட்டுகிறது. படபடத்த மனத்துடன் கைகளை உயர்த்தியவாறு அவர்கள் பக்கத்தே செல்கின்றார்கள்.

“ஐயா..... நாண் மோகன்ரை அம்மா.....

பெரியையா இண்டைக்கு விடுகிறம் எண்டு சொன்னவர். அதுதான் வந்தனாங்கள்” வெளி வரமறுத்த வார்த்தைகளை ஒருவாறு ஒருங்கிணைத்து பீதியுடன் சொல்லி முடிகின்றாள் நல்லம்மா அக்கா.

காவலில் நின்ற சீக்கிய படையினர் புரியாத மொழியில் தங்களுக்குள் பேசிக் கொள்கின்றார்கள்.

சிறிது நேரத்தில் அவர்களில் ஒருவன் உள்ளே சென்று மீண்டும் வருகின்றான்.

நல்லம்மா அக்கா “முருகா.....முருகா” என முணு முணுத்தவாறு தனக்கு ஒரு நல்ல செய்தி கிடைக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்புடன் அவனை வைத்த கண் வாங்காமல் பார்த்துக்கொண்டு நிற்கின்றாள்.

“இன்னமும் விசாரணை முடியல்லே.. விசாரணை முடிஞ்சதுக்கப்புறம் உங்க பையனை விட்டுடுவம்” என்று அவனுடன் வந்த இன்னொரு சிப்பாய் சொன்னான்.

நல்லம்மா அக்கா அவன் தமிழன் என்பதை உணர்ந்து கொண்டதால் தன்மீது கருணை காட்டுவான் என்ற நம்பிக்கையில் அவன் முன் கையேந்தி நிற்கின்றாள்.

“ஐயா என்றைபிள்ளையை விடுங்கோ.. ஐயா என்றை பிள்ளையை விடுங்கோ... அவன் பள்ளிக் குடம் போறபெடியன் ஐயா அவனுக்கும் இயக்கத்துக்கும் எந்த தொடர்பும் இல்லையையா” என்ற தனது பழையபல்லவியைப்பாடத்தொடங்குகின்றாள்.

“ஏ... பொண்ணு நீ எங்ககிட்டே பேசிப்பலனில்லே.. பெரிய ஐயாகிட்டே தான் பேசணும். பெரிய ஐயா வெளியே போயிட்டார். நீ நாளைக்குத்தான் பார்க்கலாம். இப்ப போ” என்றான் அதட்டலாக. அவள் பரிதாபமாக அவனை நோக்கினாள். அப்போது, “ஐயோ... அம்மா” என்ற அவலக் குரல் அவள் காதைக் கிழித்தது.

நல்லம்மா அக்கா அந்த குரல் வந்த திசை வழியே தனது செவிகளை கூர்மையாக்கிக் கொண்டாள்.

அவளது இதயத்துடிப்பு அதிகரித்துக் கொண்டது. கண்களில் இருந்து கண்ணீர் ஆறாகப் பெருக்கெடுத்தது.

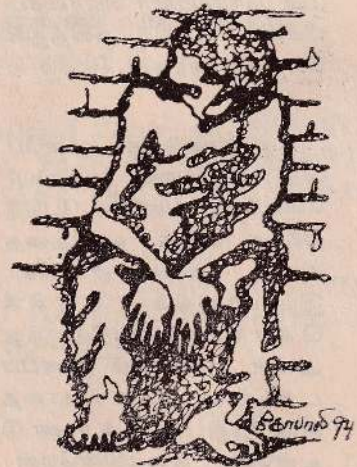
“ஐயா அடியாதையுங்கோ ஐயா... அடியாதையுங்கோ ஐயா அவனை விட்டிடுங்கோ... அவனை விட்டிடுங்கோ.....” என கெஞ்சியபடி ஓடினாள்.

அஞ்சியவன் கண்ணுக்கு ஆகாயமெல்லாம் பேய் என்ற வஞ்சகரால் எப்படி ஒரு தாயின் பாசத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்?

மோகன் நிர்வாணமாக்கப்பட்டிருந்தான், அவனைச் சூழ்ந்து நிற்கின்ற இந்திய இராணுவத்தினரும் அவர்களின் கையாட்களான துரோகிகளினதும் கைகளிலேயுள்ள கத்திகள், கம்பிகள், பொல்லுகள் என்பன அவன் அங்கங்களை ஆய்வு செய்து கொண்டிருந்தன.

மோகன் புழுப்போல துடித்துக்கொண்டிருக்க, அவன் உடலின் பாகங்களிலிருந்து ஆங்காங்கே இரத்தம் பீறிட்டுப் பாய்ந்து கொண்டிருந்தது.

“நான் எல்.ரி.ரி.சு இல்லை... நான் படிக்கிற

மாணவன்...'' என்று திரும்பத் திரும்ப முணுமுணுத்துக்கொண்டிருந்தவன் தாயைக் கண்டதும், ஐயோ.. நான் அம்மாவைப் பார்க்கக் போறன்... என்றை அம்மாவின்ரை கையாலை தண்ணிகுடிக்கப்போறன்.. தண்ணிகுடிக்கப்போறன்'' என்று கொடுமையின் உச்சத்தால் ஓலமிட்டு அழுகின்றான்.

எதுவுமே செய்ய முடியாத நல்லம்மா அக்காமண்ணிலே புரண்டு அழுகவாறு ''ஐயோ என்றை பிள்ளையை விடுங்கோ... என்றை பிள்ளையை விடுங்கோ'' என ஓலமிட்டு அழுதுகொண்டிருந்தான்.

அந்த இரண்டு குால்களும் ஒன்றோடொன்று சந்தித்துக்கொண்ட அந்தக் காலைப் பொழுதிலேயே மோகன் இவ் உலகைவிட்டுப் பிரிக்கப்பட்டான்.

இன்று - ஓராண்டுக்குப் பிறகு, அவளருகே சென்று கேட்டேன்.

''நல்லம்மா அக்கா... எப்பிடி சுகமே...?''

''.....'' எதுவுமே பேசாது மெளனமாக எகையோ நினைத்துக் கொண்டிருந்தாள். மீண்டும் அவள் மெளனத்தை கலைக்குமுகமாக -

''நல்லம்மா அக்கா... என்னைத் தெரியுதே?'' என்றேன் ஆதங்கத்தோடு.

உதட்டில் தோன்றிய மெல்லிய புன்னகை, பெரிதாகியது. வாய் திறந்து பலத்துச் சிரித்தாள். மனதில் பீதி குடிகொள்ள அவளருகிலிருந்து விலகிக் கொண்டேன்.

''ஓ..... பெடியள் வாறாங்கள்..... பெடியள் வாறாங்கள் அடிவாங்கப் போகினம்..... அடிவாங்கப் போகினம்..... அரோகரா...'' நல்லம்மா தன்பாட்டில் பேசினாள். அவ்வேளை...

''அண்ணன் பிரபாவின் அரிய தலைமையிலே மண்மீட்கப் புறப்பட்ட

மறப்புலிஒன்று இனுடல் கண்ணயர்ந்த நிலையில் இங்கே காட்சி தருகிறது.

என்ற ஒலிபெருக்கி அறிவிப்புடன் 'வீரமறவன்' ஒருவனின் 'வித்துடல்' இறுதி நிகழ்வுக்காக விழியே எடுத்து 'வரப்பட்டது.

சோகமே உருவான நிலையில் அந்தத் தேகிய வீரனுக்கு மக்கள் வீதியின் இருமருங்கிலும் அஞ்சலி செலுத்திக் கொண்டுநின்றனர்.

நல்லம்மா அக்கா சிகிச்சைப் பிரிவின் கதவினமேல் புலியெனப் பாய்ந்தாள். கதவு திறந்தது. புகழுடல் செல்லும் திசை வழியேமிக ஆவேசமாக ஓடினாள். அவைவரும் திகைத்து நிற்க அந்த மாவீரனுக்கு அஞ்சலி செலுத்தினாள். அவளருகே சீருடை தரித்து நின்ற புலிவீரனைக் கட்டியணைத்து முத்தமிட்டாள்

''தம்பி உந்த அறுவாரை எப்பவடா இந்த மண்ணைவிட்டு அடிச்சுக் கலைப்பியள்'' என ஆதங்கத்தோடு கேட்டாள். □□

வெளிச்சம் நான்காம் ஆண்டு நிறைவுச் சிறப்பிக்கும் அதிக பக்கங்களுடனும் அழகிய அமைப்புடனும் விரைவில் வெளிவரவுள்ளது. சிறுகதைகள், கவிதைகள், இலக்கியக் கட்டுரைகள் மற்றும் விமர்சனக் கட்டுரைகளை படைப்பாளிகள், விமர்சகர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கின்றோம். கூடியகதியில் இவற்றை எமக்கு எழுதி அனுப்பி ஒத்துழையுங்கள்.

- வெளிச்சம்

**படைப்பு நிலையில்
பிரச்சினைகளும்
விமர்சனமும்**

கலை, இலக்கியம் சார்ந்த தொடர்ந்த அவதானிப்பில் கண்டுணர்ந்த சிலவிடயங்கள் தொடர்பாக சிறு குறிப்புரை யொன்றை எழுதலாமென்ற எண்ணமேற்படுகிறது. இந்த எண்ணக்கருவை விஸ்தாரமாக்கி இன்னும் சிலவற்றையும் இணைத்து முன்வைக்கவேண்டுமெனத் துண்டியது அண்மையில் நடந்த கலை, இலக்கியக் கருத்தரங்குதான்.

விடுதலைக்கானதொடுமையம் நெருங்கி வருவது மிக ஆழமாக உணரப்படுகின்ற இத்தருணத்தில், எமது தேசத்தினதும் மக்களினதும் உணர்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட கலை, இலக்கியம் பற்றிய கருத்தரங்கு விடுதலைப்புலிகள் கலை, பண்பாட்டுக்கழகத்தினால் நடத்தப்பட்டுள்ளது. மார்ச் மாதத்தில் மூன்று நாட்கள் தொடர்ச்சியாக நடந்த இக்கருத்தரங்கில் கலை, இலக்கியம் பற்றிப் பல விடயங்கள் பேசப்பட்டன. போராட்ட காலத்தில், மனித வாழ்வில் கலை, இலக்கியங்களின் தேவை, அவற்றின் முக்கியத்துவம், தொழிற்பாடு என்றெல்லாம் கருத்துரைகள் நடந்தேறின.

சிறுகதை, நாவல், ஓவியம், இசை, கவிதை, பாரம்பரியக் கலைவடிவங்கள், அரங்கியல் என்ற விடயங்களில் வாழ்வியலோடு இவை இணைந்துள்ள முறைமை

பற்றி அந்தந்தத்துறை சார்ந்தவர்கள் உரையாற்றினார்கள். இந்த உரைகளை கேட்ட பின்பு சில விடயங்களை நாம் யோசித்தே ஆகவேண்டும் என்ற எண்ணம் தீவிரமாகியது.

1. இன்றைய தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் நமது சிறுகதைகளின் தன்மையும் போக்கும்.
2. போராட்டமும் வாழ்வும் இணைந்த நமது கவிதைகள்
3. போராட்டத்துடன் இணைந்து புதிய திசையில் பாய்ச்சலெடுத்துவரும் ஓவியம்.
4. புதிய பரிமாணங்களையும் கவனிப்பையும் பெற்றுவரும் நமது இசை.
5. முனைப்பும் திறனும் கொண்டியங்கும் நாடகங்களும் நாடகவியலாளரும்.
6. போராட்டப் பரிணமிப்புடன் வெளிப்படைய முனையும் நாவல்கள்.

இந்த விடயங்கள் தனித்தனியாக மிக ஆழமாக ஆராயப்பட வேண்டியவை. இவை ஒவ்வொன்றின்மீதும் நியாயமான விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்படவேண்டும். போராட்டம் முனைப்படைந்து அது பல பரிமாணங்களில் விரிவாக்கம் பெற்றுவருகின்ற யதார்த்தத்துடன் கலை, இலக்கியங்கள் இணைந்து இயங்கும் தன்மைபற்றி அவசியம் நோக்கியே தீர வேண்டியுள்ளது. இவை கலை, இலக்கிய அக்கறைபுடன் செயற்படும் ஒவ்வொருவரினதும் சிந்தனைக்கும் பொதுச் செயற்பாட்டுக்குமுரியவையாகும். எனினும் மேற்சொன்ன ஆறு பிரதான விடயங்களையிட்டும் பொதுவான சிலகருத்துக்களை மட்டும் மிகச் சுருக்கமாக இங்கு நோக்கலாம்.

'இன்றைய நமது இலக்கியம்' என்ற பொதுவான தன்மையின் கீழ் ஈழத்தமிழ் இலக்கியம், புலக்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம்

சிரம்மொனி எழுதும் கட்டுரை எங்கே என்று பலரும் கேட்டெழுதியுள்ளீர்கள். உடற்கூலீன முற்றிருந்து தற்போது தேறிவரும் சிரம்மொனி. அடுத்த இதழிலிருந்து அபத்தமும் அந்தமும் கட்டுரைத் தொடரை வெளிச்சத்தில் தொடர்ந்தும் தருவார் என்பதை வாசகர்களுக்கு அறியத் தருகின்றோம்.

— சூரியர் குழு

என்ற இரு தளங்களில் இந்தச் செயற்பாடு நிகழ்கிறது. இந்த இரண்டுக்குமிடையில் சில ஒத்ததன்மைகளும் வேறுபாடுகளும் காணப்படுகின்றன. எனினும் இன்றைய சூழ்ந்து இலக்கியம் என்பது போராட்ட வாழ்வுடன் ஒன்றித்ததாகவே இருக்கின்றது. இது தவிர்க்க முடியாத இயல்பு. போரொன்று நிகழும் போது எல்லா மனிதரும் ஏதாவது ஒருவகையில் அதன் அழுத்தம், பாதிப்பு என்பவற்றிற்கு உட்பட்டே ஆகவேண்டியிருக்கும் யுத்தத்திற்கு எதிராக முகம் கொடுக்கவும் வேண்டியிருக்கும். இதுவே இன்று நமது வாழ்வு. போரினால் ஏற்படும் பாதிப்புகள், நெருக்கடிகள், மற்றும் போராட்ட இலட்சியம், அதற்கான செயற்பாடு எல்லாம் அனுபவத்தினூடாக கலையாகிறது; இலக்கியமாகிறது.

நமது இன்றைய வாழ்க்கையும் எண்ணப்பாடுகளும் எமது இலக்கியத்தின் உள்ளொலிப்பாகவும் முகமாகவும் தெரிவதை பொதுவாகக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. எனினும் பெரும்பாலான படைப்புக்கள் ஆழமற்றனவாகவும் தீவிரத்தன்மை குறைந்தனவாயும், கலைநுட்பம், சூழலின் ஆழந்த கவனிப்பு என்பவற்றில் கவனங்கொள்ளா திருப்பதுமாகவே வெளியாகின்றன. இவை

வாசகர் மனதில் ஒருவித சலிப்புணர்வை ஏற்றிவிடும். இந்நிலைதான் மனக்கஸ்டமாகவும் வேதனையாகவும் இருக்கிறது. இவற்றை நிதானமாக அவதானிக்கும் பொழுது சில உண்மைகளையும் கண்டறிய முடிகிறது. தேடல் முயற்சி, சிருஷ்டி ஆற்றல் விருத்தி, வாசிப்புக் களம் போன்றவற்றில் படைப்பாளிகள் கவனஞ் செலுத்துவது குறைவு என்றே எண்ணமுடிகிறது. ஆனால், எமது மண்ணிலிருந்து படைப்பாக்கம் பெறுகின்ற கலை, இலக்கியங்கள் ஒரே குரலில் ஒருமித்த இலட்சிய நோக்கத்தைக் கொண்டனவாக ஆவேசத்துடன் வெளிப்பாடடைகின்றன. இலக்குகளைப் பொறுத்தவரையில் சிறிதேனும் மயக்கமற்ற நிலையில் அதனை அடைவதற்கான பாதையும் பயணமும் தெளிவாகவே இருக்கின்றது. இதனைப்புவப்படுத்தும் இலக்கியங்கள் வருவதும் உண்மை. புதியவர்களும் இளையவர்களும் இந்தப் படைப்பாக்கங்களில் கூடிய கவனங்கொண்டு இயங்குகின்றனர். மிக அதிகளவிலானோர் முனைப்புடன் எழுதுகின்றனர். இவற்றை சமுதாயம், வெளிச்சம், ஆதாரம், கவீதை, தாயகம், மல்லிகை போன்ற பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளிலும் புலிகளின் குரல் வானொலியிலும் காணமுடியும். இவர்களிடம் போராட்டப்பற்றுணர்வும், மண்ணினதும் மக்கரினதும் மீதான அக்கறையும் நிரம்பியுள்ளன. ஆனால் இவை கலையாக்கமாகுவதிலேயே பிரச்சினையாக இருக்கின்றது.

அனுபவம் சார்ந்த படைப்புக்களே தரமான கலை, இலக்கியப் படைப்புக்களாக உருவாகுகின்றன. இந்த அனுபவம் வாழ்க்கையிலிருந்தும் சூழலிலிருந்தும் படைப்பாளியால் உள்வாங்கப்படுகிறது. தான் பெற்றுக்கொள்ளும் அனுபவத்தையும் தன்னுள் ஏற்பட்டிருக்கும் உலக நோக்கையும் சிருஷ்டிப்பு ஆற்றலையும் இணைத்தே ஒரு படைப்பாளி நல்ல இலக்கியப் படைப்பை உருவாக்க முடியும். சிருஷ்டிப்பு ஆற்றலில் தான் நம்முடைய படைப்பாளிகள் கவனஞ் செலுத்த வேண்டியுள்ளது. பெறும் அனுபவங்களையும் தன்னுள் இருக்கும் சமுதாயப்பார்வையையும் எவ்வாறு சிருஷ்டிப்

பில் கொண்டு வருவது என்பதே ஒரு படைப்பாளி புரிந்து கொள்ள வேண்டிய முக்கியமான விடயம். தன்னுள் இருக்கும் படைப்பு உந்துதலுடன் தரமான வற்றை வாசித்தல், புதிதுபுதிதான தேடல், புதியனவற்றைப் படைக்கவேண்டுமென்ற அவா; நுட்பமான அவதானிப்பு, படைப்பு மனநிலையை வளர்த்தல் என்பவற்றில் கூடியகவனம் செலுத்த வேண்டும்.

இந்த அம்சங்களில் முழுமையான கவனம் கொள்ளும் போது மிகத்தரமான நவீன தமிழ் இலக்கியத்தை நாம் பெற வாய்ப்புண்டு. இந்தச் சாத்தியப்பாடு இன்று நம்மிடமே அதிகளவில் உள்ளது. தமிழ்ச் சூழலில் வேறெங்கும் இன்றில்லாத வாழ்க்கை முறையும் போராட்ட நிகழ்வும் புதியதாக நமக்கே வாய்த்துள்ளது.

இங்கே இன்னுமொரு விடயத்தையும் குறிப்பிட்டாக வேண்டுமெனத் தோன்றுகிறது. நமது விமர்சகர்கள் இன்றைய இலக்கியம் தொடர்பாக எத்தகைய முன்வைப்புகளை, விமர்சனங்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள்? இன்றைய சூழலில் நமது வாழ்நிலை அனுபவங்களை, நமக்

கெல்லோருக்கும் புதியனவான போராட்ட யதார்த்தங்களை, தியாக உணர்வுகளை, அர்ப்பணிப்பும் உண்மையும் நிறைந்த மெய் சிலிர்த்த வைக்கும் நிகழ்வுகளை அடிப்படை யாகக் கொண்டெழும் இந்தக் கலை, இலக்கியம் பற்றிய விமர்சனப் பார்வை என்ன? இவற்றை எமது விமர்சகர்கள் முன்வைக்க வேண்டும். இன்றைய நிலையில் விமர்சனம் தளர்ந்த நிலையிலும் படைப்பிலக்கியம் முன்னணியிலும் நிற்கிறது. படைப்பிலக்கியத்துடன் விமர்சனமும் சரியாக இணையும் போதே வாசகர் முழுமையான தெளிவையும் புதிய திசையையும் காணமுடியும். இலக்கியத்தின் பொது நியதியான படைப்பாளி - விமர்சகர் - வாசகர் என்ற தொடர்புச் சுழற்சியில் விமர்சனின் பங்கு அவசியமானது. இதைத்தமது இலக்கிய வரலாற்றுக் கடமையாகவும் விமர்சனப் பொறுப்புணர்வுடனும் விமர்சகர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும். இலக்கியம் வாழ்வை, வாழ்வினடியாக எழும் மனித உறவுகளை, இவை நிகழும் காலத்தை தன்னுள் ஏற்று பல பரிமாணங்களுடன் வெளிப்படுத்தும் உயர்ந்த வடிவம் என்பதால் இத்துறை சார்ந்த அனைவரும் இவற்றில் கவனமெடுக்க வேண்டும். □□

புதுவருடம் பிறக்கும் இவ்வேளை

உங்கள் மனதிற்கு திருப்திதர

22 கரட் நகைகள் எதற்கும் எம்மை நாடுங்கள்.

அன்றும் - இன்றும்

இனி என்றும்

நினைவில் நீங்காத பெயர்.

மாசிலா மணி ஆபரண மாளிகை

96/3, சந்தோசம் வீதி,

(கஸ்தூரியார் வீதி)

யாழ்ப்பாணம்.

பாம் ட்ரஸ்ட்

முழு ஆடைப் பால் மா

இது ஒர் ஒல்லாந்து தேசத்து
உன்னத உற்பத்தி...

இதன் தாத்தையும் சுவையையும்
ஒரு முறை சுவைத்து அறிந்து கொள்ளுங்கள் ..

பாம் ட்ரஸ்ட்

நீங்கள் நம்பத் தகுந்த பால்மா

ஏக விநியோகஸ்தர்:...

விக்னேஸ்வரா களஞ்சியம்

148, பிரதான வீதி - சாவகச்சேரி.

கிளை:-

நூபா பன்முக வர்த்தகம்

104, A அருக்கனா வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

வாடிக்கையாளருக்கு எமது

புத்தாண்டு நல் வாழ்த்துக்கள்

தரமான சுவையும்

மறவாத மணமும்

நிதமும் நினைவூட்டும்

பிள்ளையார் விலாஸ் அப்பளம்

பிள்ளையார் விலாஸ் அப்பளம்

148, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

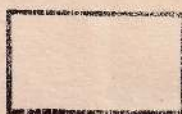
வாடிக்கையாளர்கள் அன்பர்கள் அனைவருக்கும்
எமது புதுவருட வாழ்த்துக்கள்

அத்தியாவசிய சேவையாக..

சிரமத்தின் மத்தியிலும் எம் சேவை தொடர்கிறது.

குடா நாட்டுக்கான

அனைத்து ஆங்கில மருந்து வகைகளும்
தொடர்ந்து இறக்குமதி செய்பவர்கள்

 வணிக்கா மருந்தகம்

274/2, கேணல் கிட்டு சாலை,

(மருத்துவமனை வீதி)

யாழ்ப்பாணம்.

தரமானதும் சுவையானதுமான
வெதுப்பி

முத்தையா வெதுப்பகத்தில்
உற்பத்தியாகிறது

இப்பொழுது எங்கும் அறிமுகமாகியிருப்பது
கொழும்புத்துறை

‘முத்தையா வெதுப்பகம்’ தான்

நீங்களும் நினைவில் வையுங்கள்

முத்தையா வெதுப்பகம்
கொழும்புத்துறை

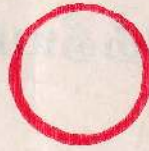
வெளிச்சம்

கலை இலக்கிய சமூக இதழ்

வெளிச்சம்

அனைவருக்கும் எமது புதுவருட வாழ்த்துக்கள்

வெளிச்சம் அனைவருக்கும் பரவ
வாழ்த்துகின்றோம்.

யாழ் குடா நாட்டிற்குத் தேவையான
அனைத்து ஆங்கில மருந்து வகைகளின்
இறக்குமதியாளர்கள்

**மருந்து வகைகளை மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
பெற்றுக் கொள்ள ஓரிடம்**

● **நகர மருந்தகம்** ●

(சீற்றி மெடிக்கல்ஸ்)

487, கேணல் கிட்டு சாலை,

(மருத்துவமனை வீதி)

யாழ்ப்பாணம்.

வெளிச்சம்